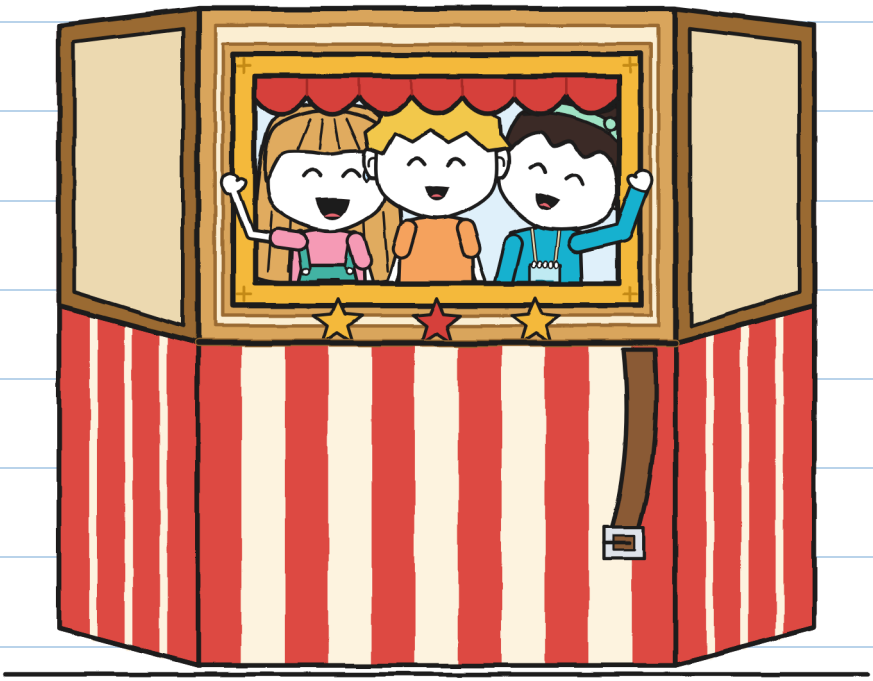
GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 6

Một chỗ cho ba

LinguAula

(cuốn sổ của Guni)

CỠ XS
Mới tập đọc · 5+

GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 6

Một chỗ cho ba

Lời và tranh: LinguAula

CỠ XS · Mới tập đọc · 5+

Bản tiếng Việt: LinguAula

Xuất bản lần đầu: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

Được photocopy tự do, dùng cho lớp học và cho gia đình.

Tập thứ sáu của bộ truyện.

LinguAula

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

Ba người khiêng. Tớ chọn tay cầm. — J.

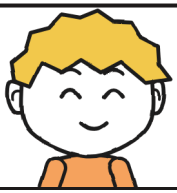

Chung. Bọn tớ vừa. —J.

Nếu bạn nhặt được,
hãy trả lại khi đã gấp.

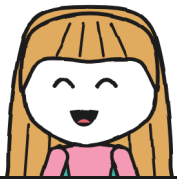
CHỈ TRONG TRUYỆN

Thật đấy, xem trang 76. —J.

AI LÀ AI

Guni đo bằng xăng-ti-mét.

Julita biết đường.

Noa đo bằng bước chân.

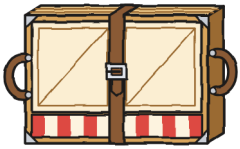
Irene nói "dừng".

Tonio bấm giờ.

Mara cho mượn gói hàng.

Một sân khấu gấp được.

R. để lại một dòng.

SỔ GIAO HÀNG 6
của Guni

CHUNG.

Cuốn sổ 5 hết rồi. Cuốn này màu cam. Tớ viết đúng một chữ. Tớ để trống nửa trang. Nửa trang ấy không trống nổi một phút.

Tớ viết lên trang đầu của cậu. —J.

CHƯƠNG 1

Vì sao cần đủ ba người?

Thứ Hai tan học. Julita đợi tớ
với một phong bì màu ngọc lam.
—Tớ không mở —Julita nói.
—Hai mươi tám phút —Tonio nói.

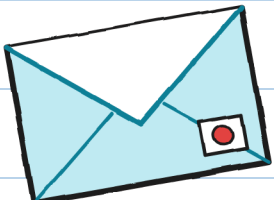

Không phải của tớ. Nó nặng lắm. —J.

Cô Mara mở phong bì.

Tôi là Irene, ở xưởng kịch.
Thiếu một dòng:
"Sân khấu nhỏ: chưa nhận".
Quý cửa hàng có nó không ạ?
Thứ Bảy 31: hội thi.
Nếu nó đến khi đã gấp,
do ba người khiêng, tôi ký.
Noa tìm thêm hai người.

Julita: tớ đây!
Dẫn theo ai đó. —Noa

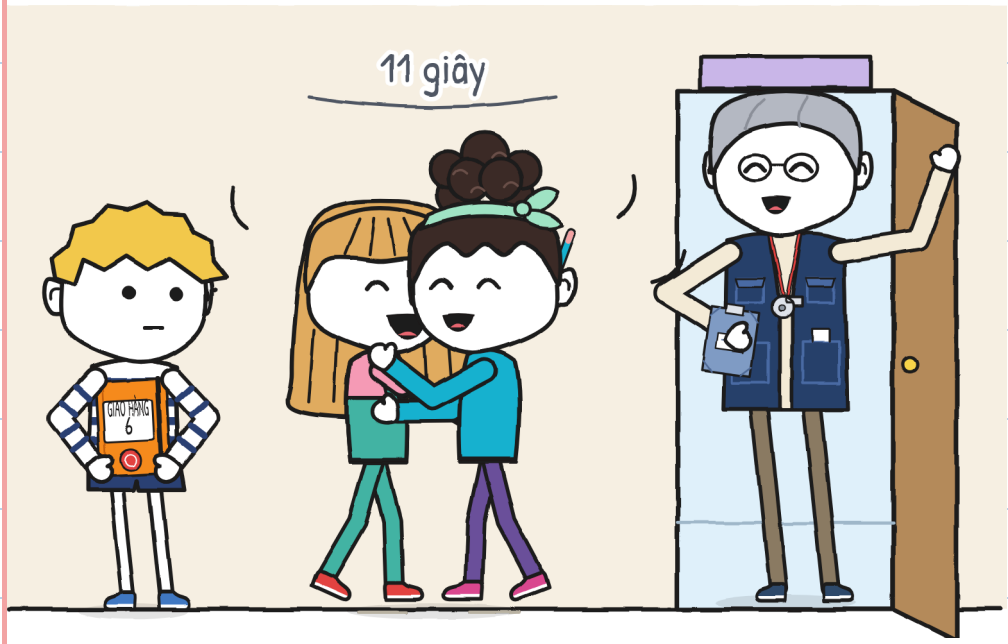
"Ai đó rành về gói hàng". Đó là tớ.

Irene và Noa đến lúc năm giờ.

Julita và Noa ôm nhau. Mười một giây.

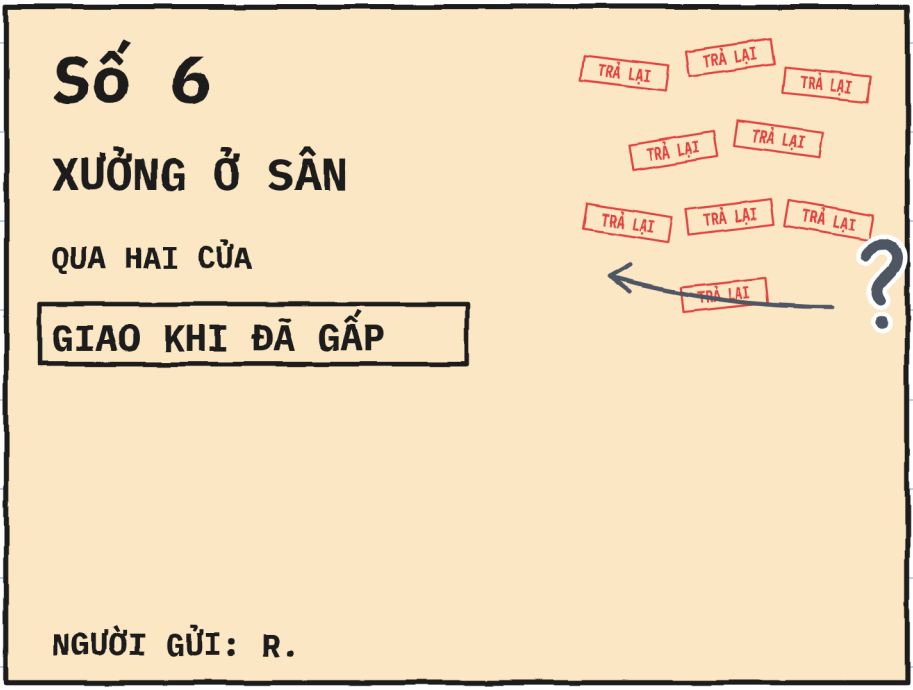
—Đây là Guni —Julita nói.

—Chào Guni —Noa nói.

Cô Mara lấy số 6 xuống.

Một cái hộp như mọi cái.

—Chín con dấu —Julita nói.

—Hai cửa nào? —Noa nói.

Không ai biết.

—Tôi đã mang nó chín lần —cô Mara nói. Chẳng ai ký cho một cái xưởng.

—Đội kịch tập ở sân —Irene nói.

Cô Irene cho xem một tờ giấy có con dấu. Đã có người ký.

—Sao cô Mara không mang nó? —Julita hỏi.

—Tôi đã mang chín lần rồi —cô Mara nói.

—Bọn trẻ của tôi phải khiêng nổi —Irene nói.

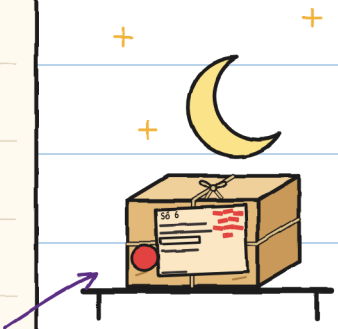
CHO MƯỢN

Số 6, cho mượn.

Đi cùng Irene.

Trả về khi đã gấp.

Ngủ ở đây.

Nó ngủ trên ngăn kệ. —J.

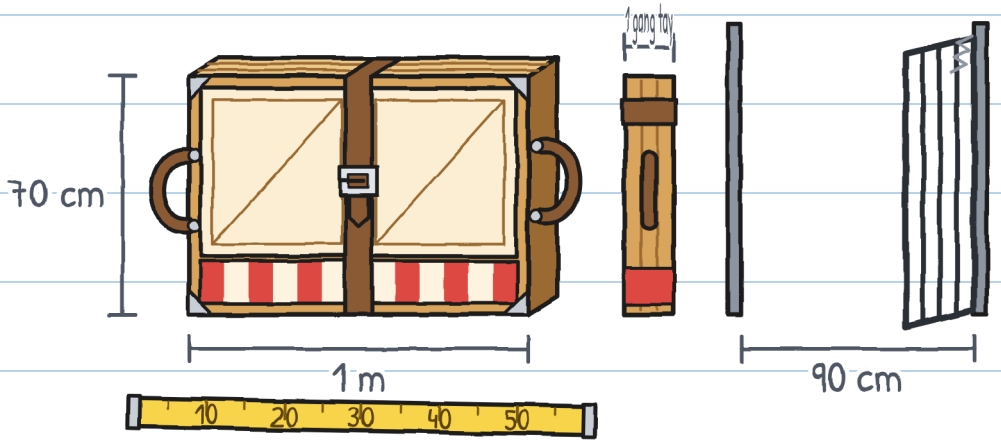
Thứ Ba bọn tớ đến sân.

Có một cái cổng sắt. Nó tự đóng.

Sân khấu nhỏ ra khỏi hộp và lớn lên.

Tớ lấy thước dây ra.

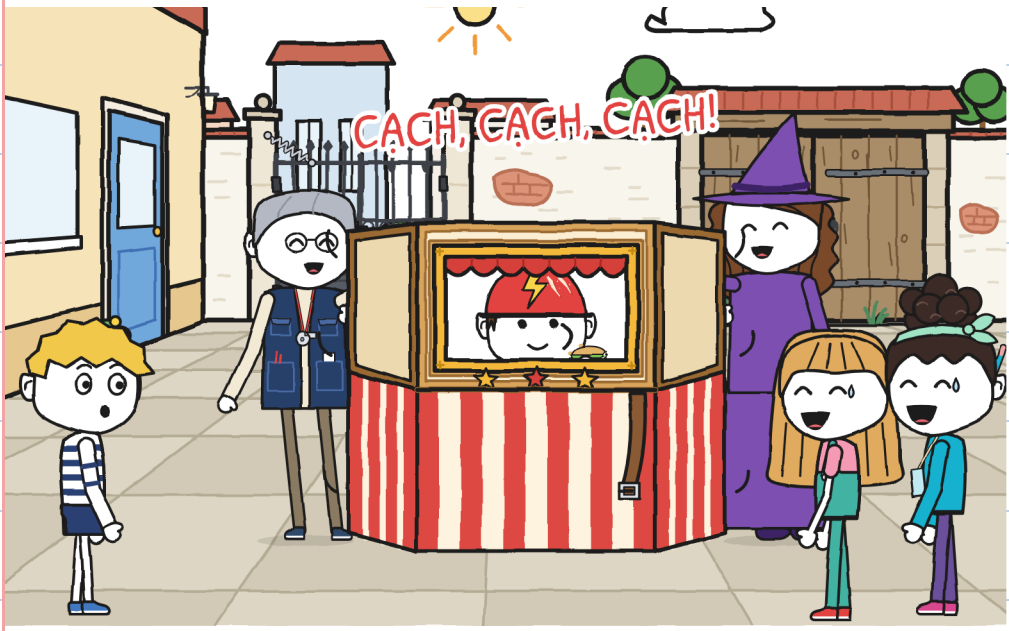
SỐ ĐO CỦA SỐ 6

Để nghiêng thì vừa.

Các tấm ván tự bung
ra: cạch, cạch, cạch.

Qua ô cửa sổ thấy Tonio.
—Còn nguyên —Irene nói. Tay
nắm tay cầm, không để ở bản lề.

Irene và cô Mara gấp sân khấu nhỏ lại.

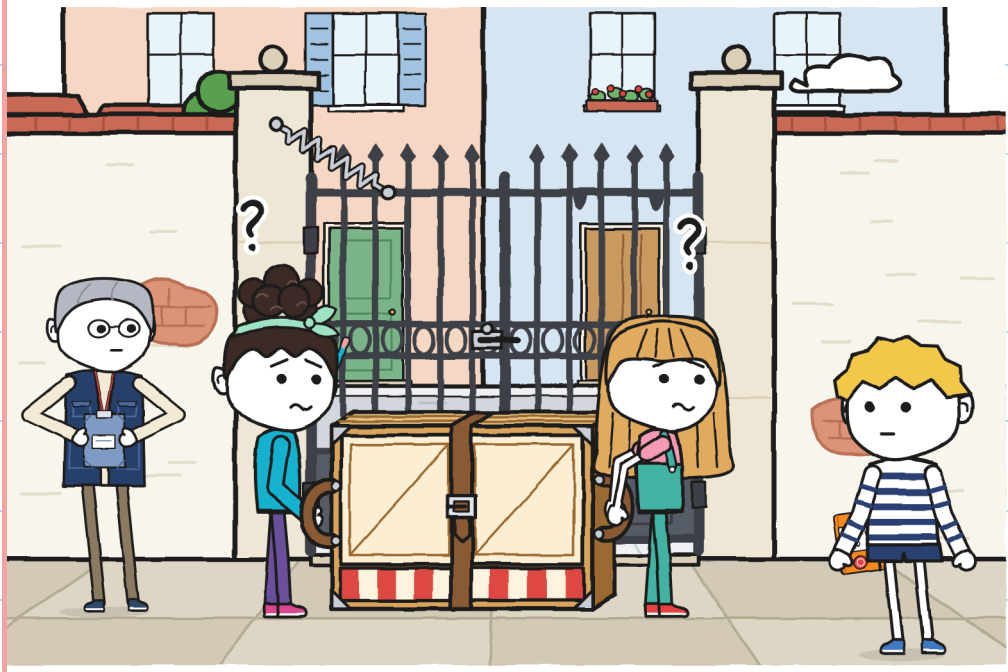
—Bọn cháu thử —Julita nói.

Noa đã ở sẵn bên tay cầm kia.

Hai bạn nhấc lên. Đến chỗ

cái cổng sắt. Nó đang đóng.

Tay tớ rảnh.

Tớ chống cái cổng bằng lưng.
Hai bạn đi qua.

Chiều đó tớ chế ra bảng đo.

BẢNG ĐO BA

ai làm gì

	KHIÊNG	CHỈ ĐƯỜNG	MỞ LỐI
sân, lần thử thứ nhất	Julita và Noa	Julita và Noa	
sân, lần thử thứ hai	Julita và Noa	Julita và Noa	Guni

Ô trống: không qua.

Tớ ghi: "Một hòn đá cũng
giữ được cái cổng".

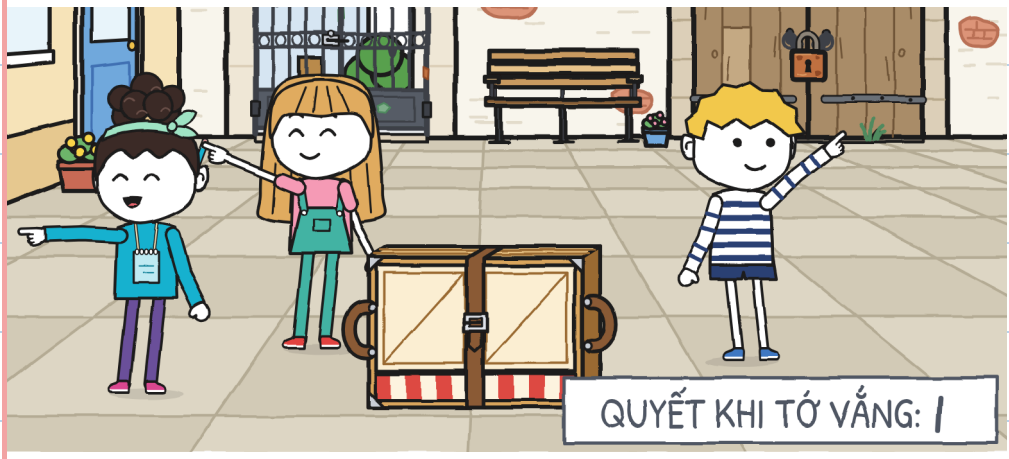
Còn phải hiểu cái nhãn.

—Là hai cánh —Julita nói.

—Để sau —Noa nói.

Tớ đi một mình. Lúc tớ quay lại, hai bạn đã quyết định rồi.

Tớ ngậm miệng lại.

Vạch đó là của tớ. —J.

CHƯƠNG 2

Ai biết đường?

Thứ Tư là chặng đường đầu tiên.
—Cậu với Noa khiêng —Julita
nói—. Tớ chỉ đường và mở lối.
Chữ xanh lá thì không
xóa được. Vạch thứ hai.

BẢNG ĐO BA

	KHIÊNG	CHỈ ĐƯỜNG	MỞ LỐI
~~sân, lần thử thứ nhất~~	~~Julita và Noa~~	~~Julita và Noa~~	
sân, lần thử thứ hai	Julita và Noa	Julita và Noa	Guni
cửa hàng → sân	Guni và Noa	Julita	Julita

QUYẾT KHI TỚ VẮNG: II

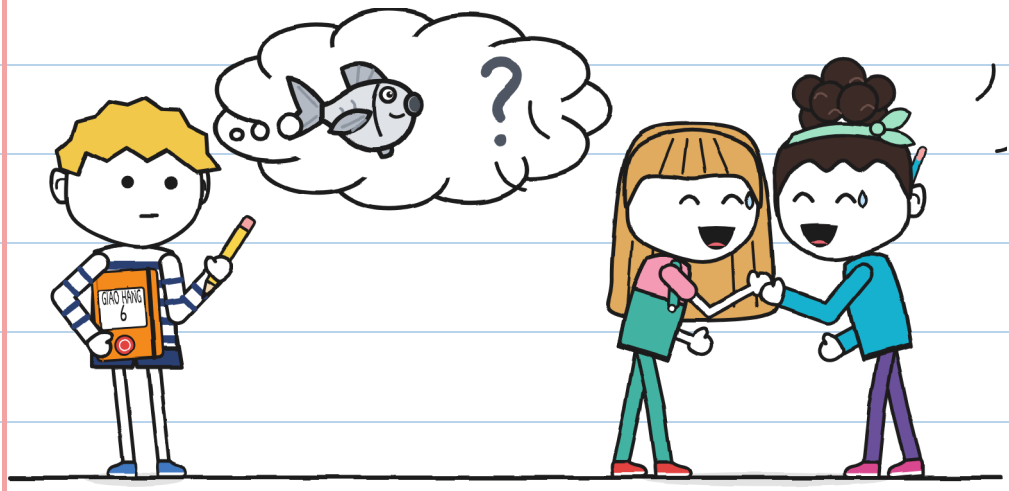
—Mình vẽ sơ đồ nhé? —tớ nói.

—Đi thẳng tới con cá què —Julita nói.

—Cá nào?

—Chuyện dài lắm —Noa nói.

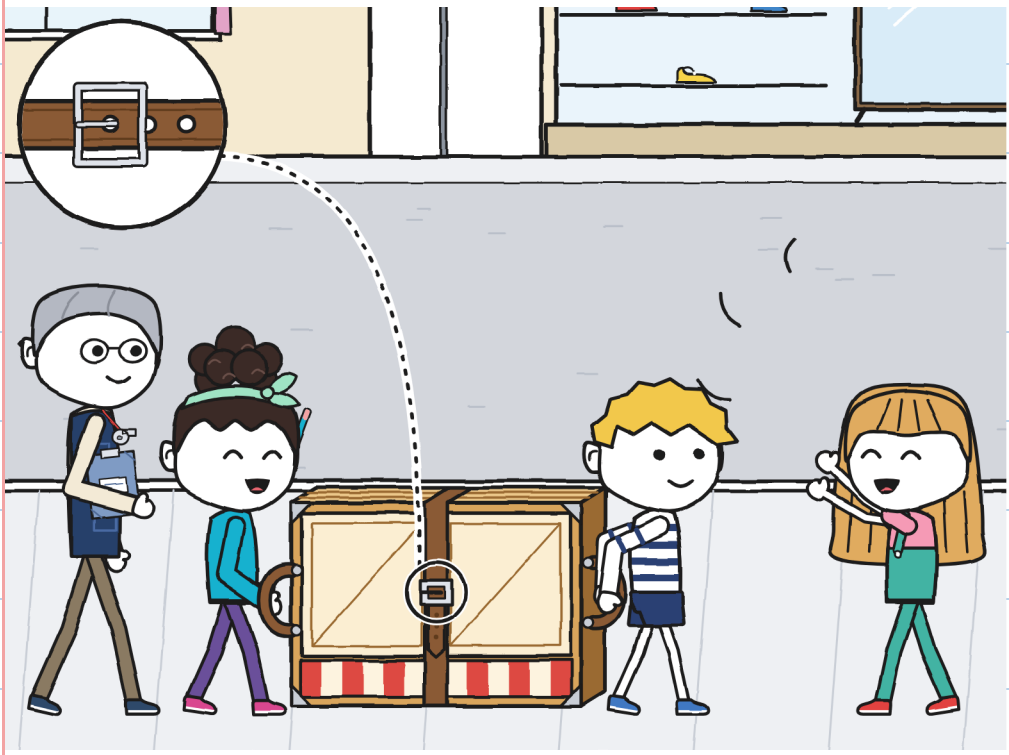
Hai bạn không kể cho tớ. Vạch thứ ba.

Noa cài dây đai vào lỗ thứ nhất.

Tớ đi trước. Irene đi cuối.

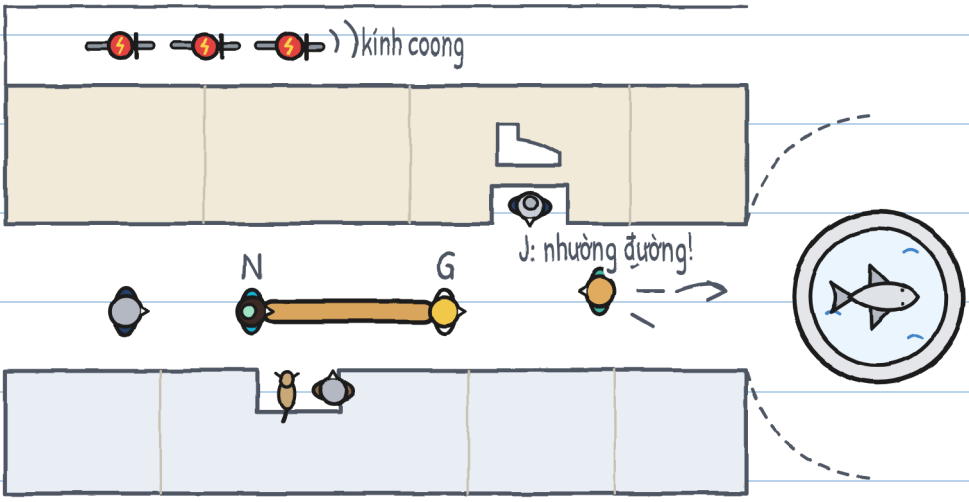
Cô nói "dừng" ở mỗi bậc vỉa hè.

Julita mở lối rất giỏi.

—Nhường đường, sân khấu đi qua!

Vang lên tiếng chuông nhỏ. Kính coong.
—Mang cái này thì
không chạy —Irene nói.

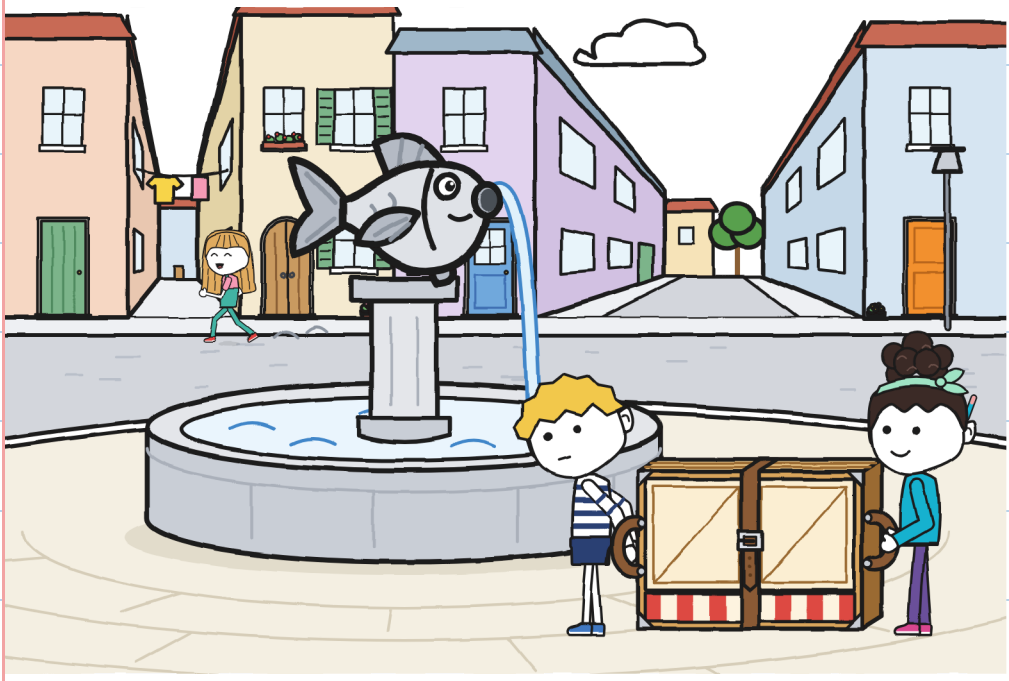
Bọn tớ đến đài phun nước. Julita đi mất.

—Đến con cá què rồi rẽ!

Và bạn ấy biến mất.

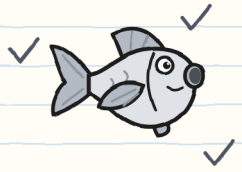
Một con cá bằng đá.

Nó có đủ mọi cái vây.

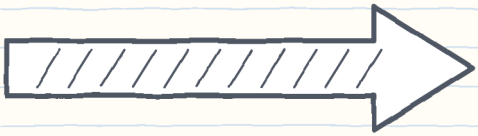

Tớ nghĩ thật nhanh. Đó không phải sở trường của tớ.

Cá: đủ vây.
Nó không què.
Sẽ có một con cá khác.

Rẽ: bên nào?
Trái, đường hẹp.
Phải, đường rộng.
Đường rộng thì tốt hơn.

—Rẽ chưa? —tớ hỏi.

—Ở chỗ con cá què! —Noa nói.

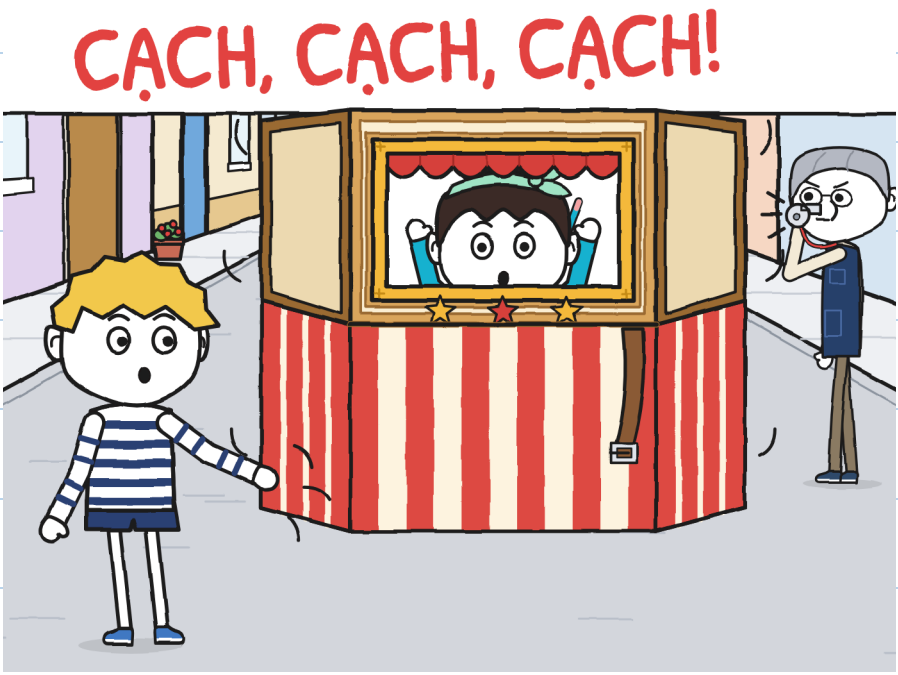
Tớ không thấy con cá nào khác. Tớ rẽ phải.

Không ai hô "rẽ". Không ai giữ dây đai. Cái khóa ở lỗ thứ nhất giữ được không bao lâu.

Cạch. Cạch. Cạch.

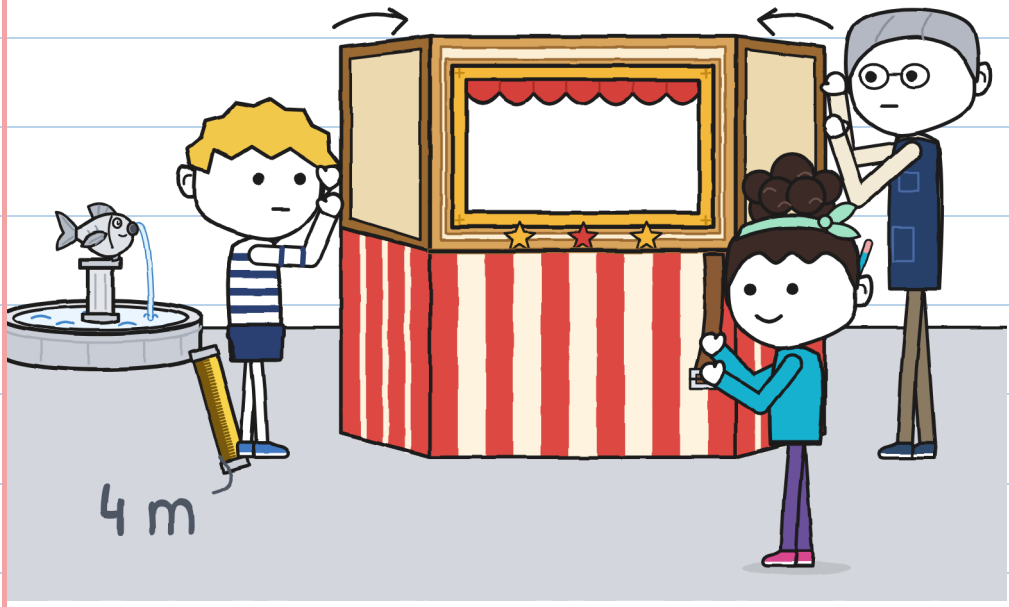
Các tấm ván bung ra.

Bên trong có Noa.

Cô Irene nhìn tay Noa. Rồi nhìn tay tớ.

—Ai chỉ đường? —cô hỏi.
Không ai trả lời. Julita chỉ
đường, cách đó hai con phố.
Tớ đo: bốn mét đến đài phun nước.

—Là ở chỗ con cá què mà!

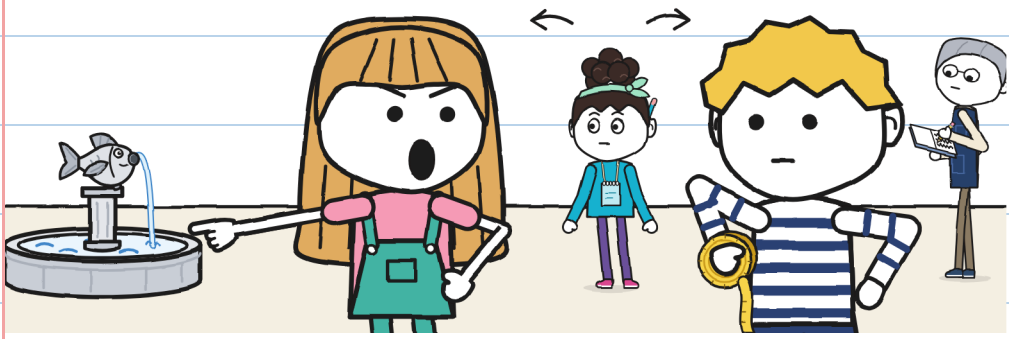
—Như mọi khi.

—"Mọi khi" là hồi tớ chưa ở đây.

Julita quay sang cô Irene.

Tớ đâu có bị lạc. Tớ đã đo.

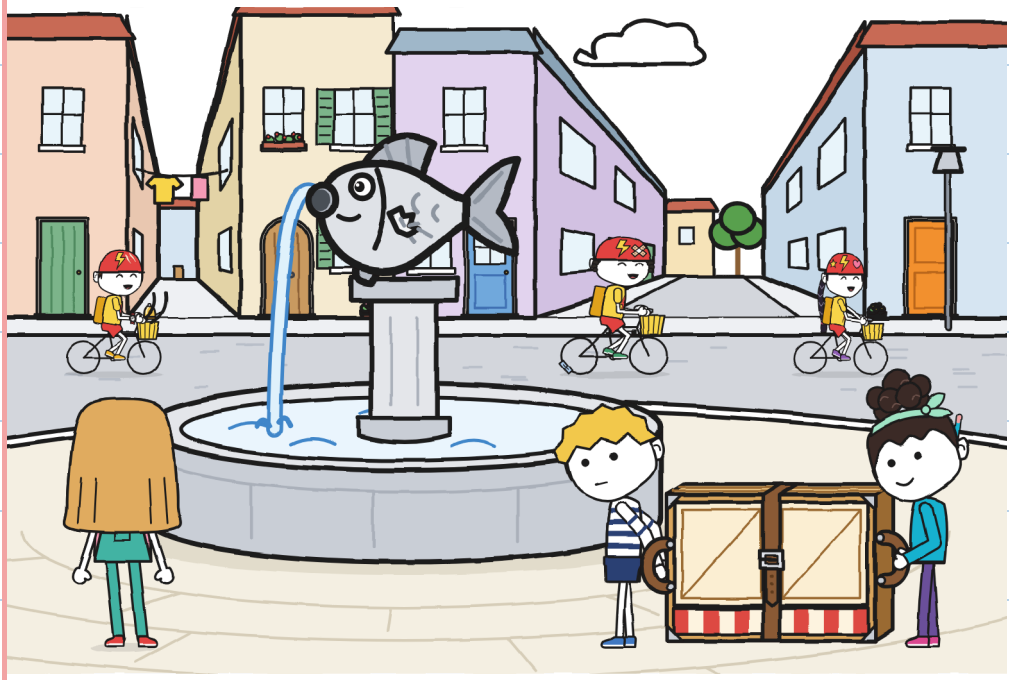
Vạch thứ tư.

Tớ đã nói trước mặt mọi người. —J.

Hai bạn cho tớ xem mặt bên kia
của con cá. Nó thiếu một chiếc vây.

Bọn tớ làm lại cú rẽ. Được,
nhưng không ai nói gì.
CHỚP đi xe đạp ngang qua. Kính coong.

Bọn tớ về gần tối.

Cô Mara cất sân khấu nhỏ.

Tớ ghi chuyện hôm nay vào bảng đo. Nó còn thiếu một thứ gì đó. Tớ không biết là gì.

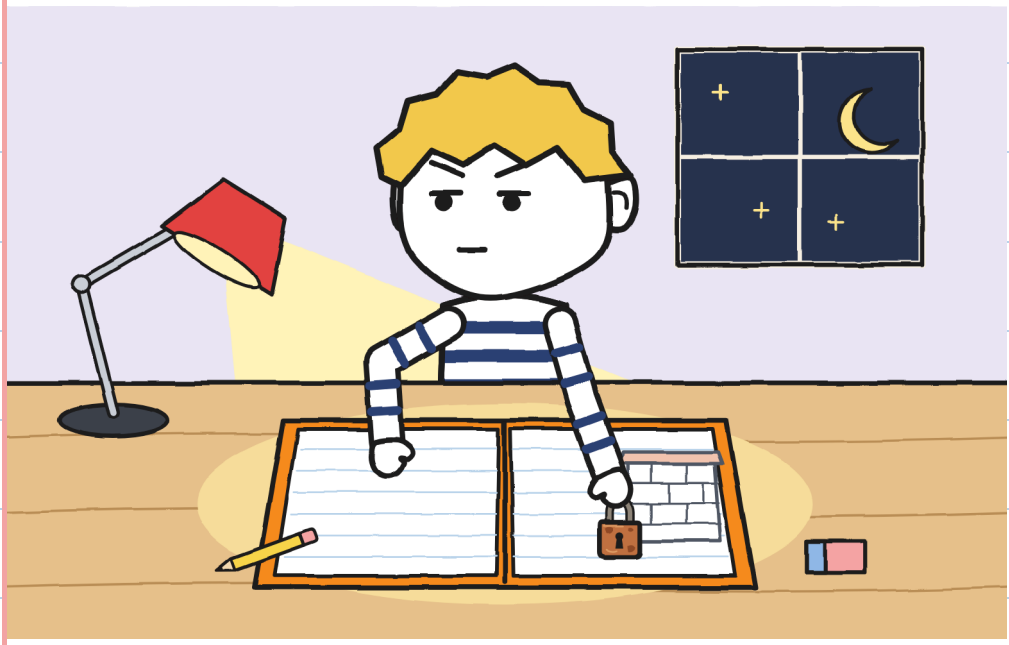
BẢNG ĐO BA

	KHIÊNG	CHỈ ĐƯỜNG	MỞ LỐI	
cửa hàng → sân	Guni và Noa	Julita	Julita	
cửa hàng → đài phun nước	Guni và Noa	Julita	Julita	bung ra: 3 lần

?

Tên tớ có hai lần. Tớ không có mặt. —J.

Ở nhà tớ vẽ thứ tớ tìm
thấy sau bức tường rào.
Tớ nghĩ: "Mai hai bạn sẽ
lại hỏng. Lúc đó tớ lấy ra".

Tớ không thích. —J.

CHƯƠNG 3

Sơ đồ của Guni có dùng được không?

Tối đó tớ vẽ xong cả sơ đồ.
Tớ vẽ được một sơ đồ
rất tốt. Tớ gấp tư.

Thứ Năm Noa đếm bước.

—Tớ đo bằng bước chân —Noa nói.

Tớ đo một bước của Noa: năm mươi tám xăng-ti-mét. Noa là người đếm.

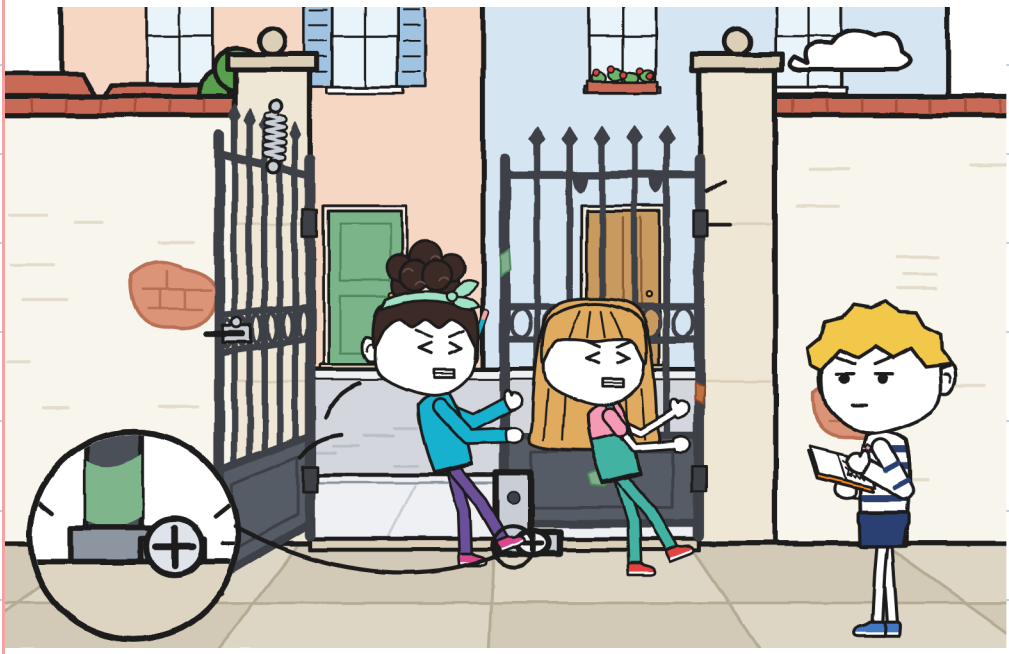

Bọn tớ đến sân. Julita và Noa muốn mở cả hai cánh. Cánh thứ hai không mở ra.

—Cái nhãn sai rồi —Julita nói.

—Chắc chắn —Noa nói.

Tớ rút bút chì ra.

Tớ không vạch.

Tớ nhìn hàng vạch.
Thiếu một vạch, của tớ. Hôm thứ
Ba tớ đã quyết định im lặng.

QUYẾT KHI TỚ VẮNG: ||||

QUYẾT KHI HỌ VẮNG: |

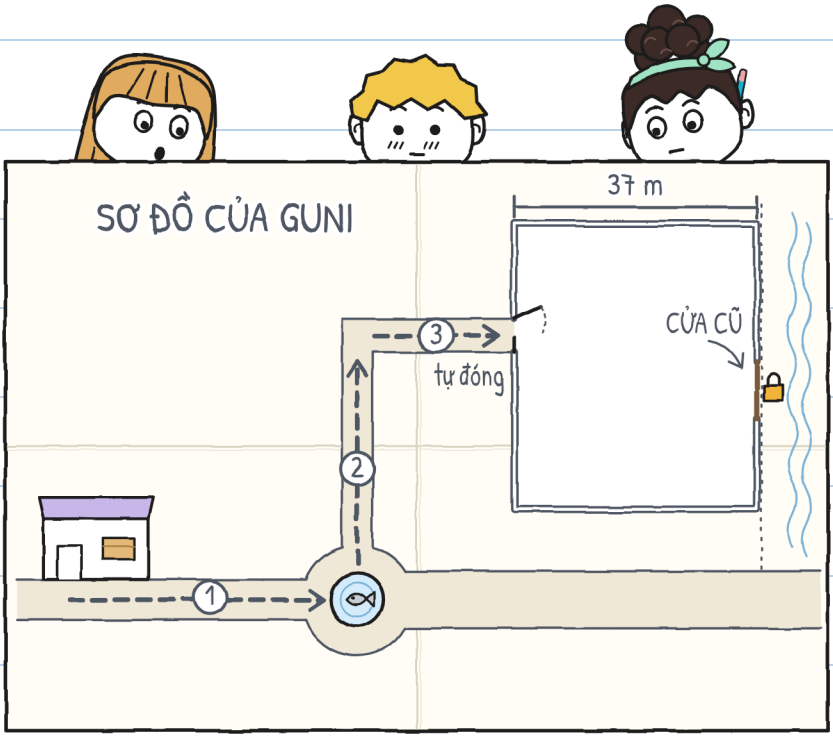

—Cái nhãn không sai —tớ nói—. Cái sân còn một cửa nữa.

Tớ tìm thấy nó hôm thứ Ba.

—Hôm thứ Ba à? —Julita nói.

—Tớ giữ lại để sau này có lý.

—Được rồi —Noa nói.

Julita không nói "được rồi".

Bạn ấy nhúc nhích một bàn chân.

—Hôm qua mà biết thì

cần lắm —Julita nói.

—Ừ.

Lúc đó chưa đúng thật. —J.

Bọn tớ đi xem cái cửa. Noa đếm sáu mươi bốn bước. Tớ đo ba mươi bảy mét.

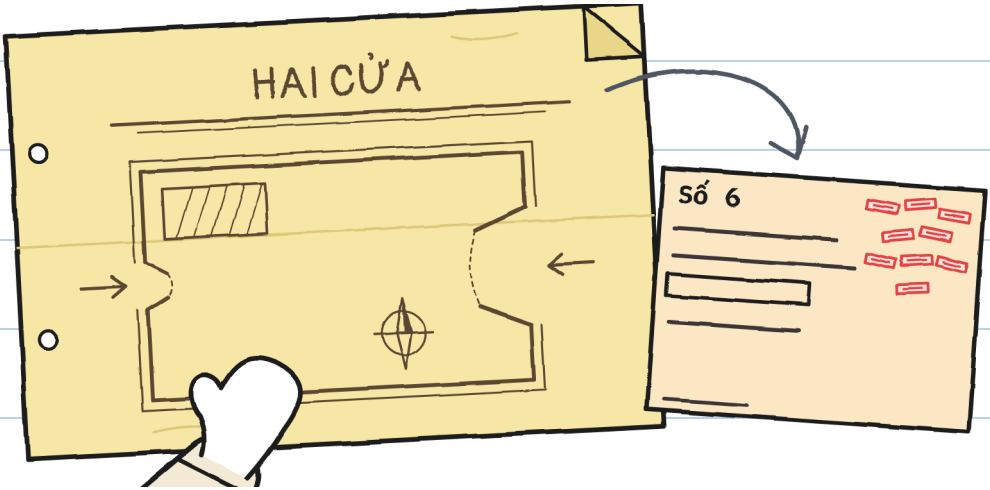
Nó bằng gỗ. Ổ khóa gỉ sét nhiều hơn là khóa.

Cô Irene tìm thấy một tờ giấy vàng.

—Hồi trước người ta vào bằng hai chỗ.

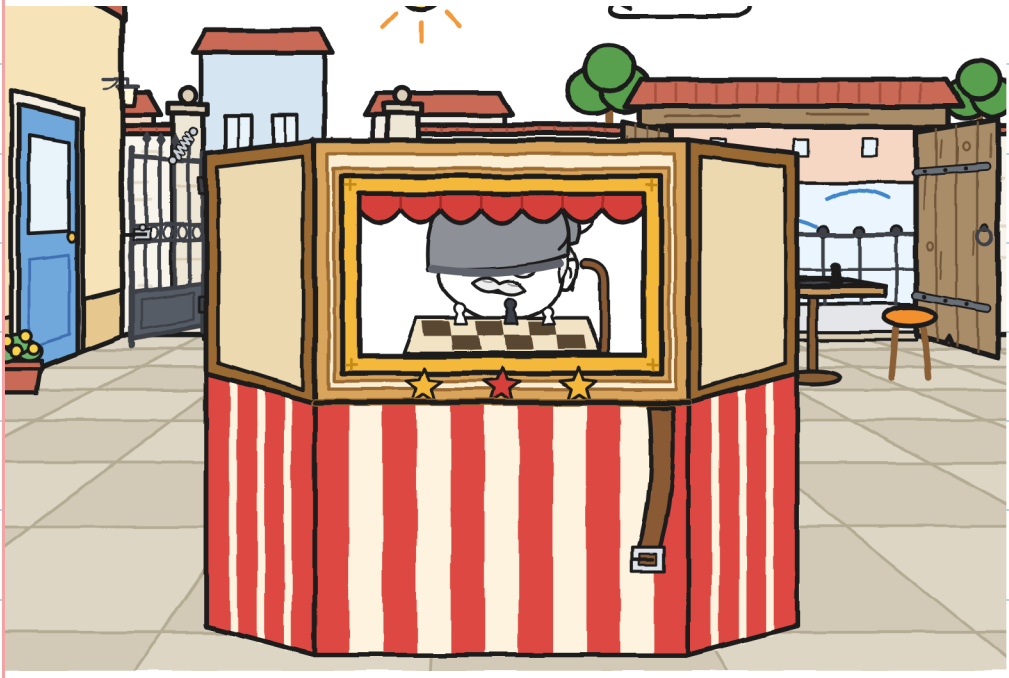
—Là một địa chỉ cũ —tớ nói.

Cô Mara đã thấy nó chín lần. —J.

Chìa khóa nằm trong một phong bì. Cô Irene mở ổ khóa.

Qua ô cửa sổ thấy ông Antonio. Ông ngáy khe khẽ.

—Thứ Bảy cô mở cả hai: xe đạp vào bằng cửa cũ —Irene nói.

—Cậu nghĩ sao? —Julita hỏi tớ.

Đó là lần đầu tiên trong cả tuần.

Tớ nói cái cổng sắt, nhưng phải tập trước. Noa cũng vậy. Julita nói "được thôi". Bọn tớ thêm một ô vào bảng đo.

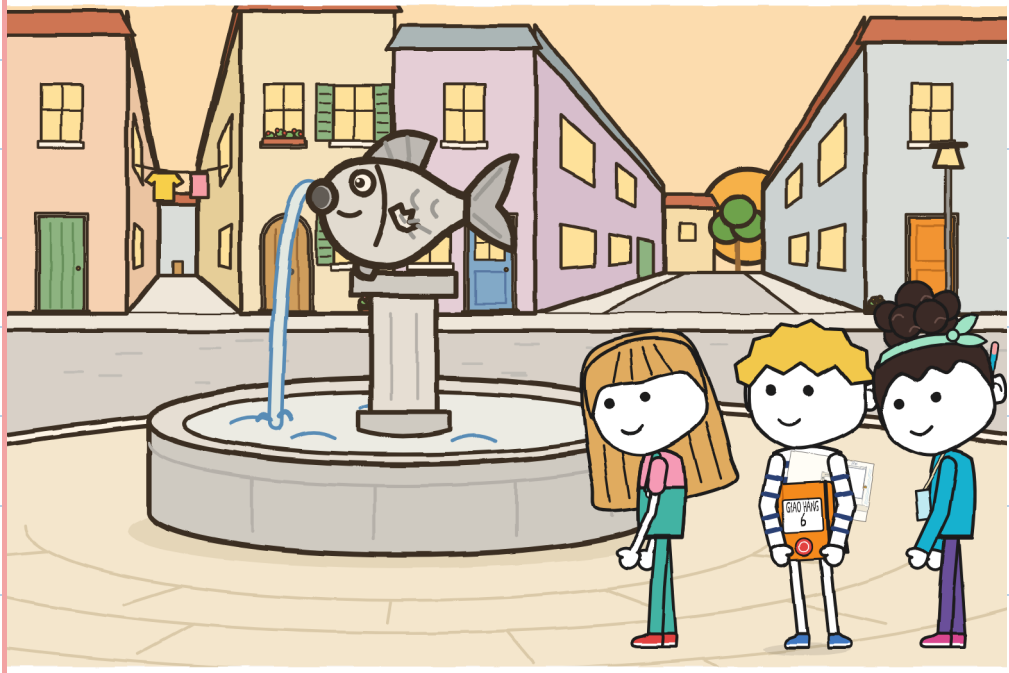
BẢNG ĐO CÓ BỐN Ô

	KHIÊNG	CHỈ ĐƯỜNG	MỞ LỐI	BÁO
sân, lần thử thứ hai	Julita và Noa	Julita và Noa	Guni	Guni, không
cửa hàng → đài phun nước	Guni và Noa	Julita	Julita	không ai

 — BÁO: điều mình biết

Ô thứ tư khó nhất. —J.

Bọn tớ về qua đài phun nước.
Tớ dừng trước con cá què.
—Các cậu kể cho tớ
chuyện đó nhé? —tớ hỏi.
—Thứ Bảy —Noa nói.
Đó không phải là lời từ chối.

CHƯƠNG 4

Ai cũng chỉ đường được không?

Tonio mang đồng hồ
và tờ đăng ký của CHỚP.

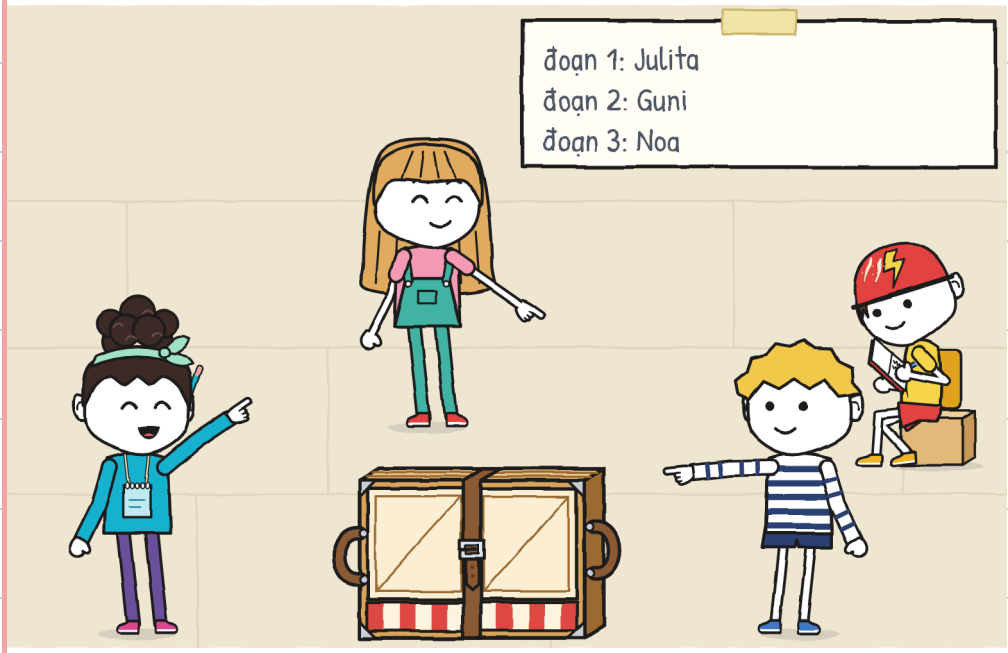

—Zoe viết —Tonio nói.

Bruno đọc cho: "chữ B".

—Hôm nay tớ đo thời gian —Tonio nói.

Noa nói: lần lượt. Tớ nói:
người không khiêng thì chỉ
đường. Julita nói: bắt đầu ngay!
—Ai chỉ đường trước?
Cả ba cùng chỉ.
Mỗi người chỉ một người khác.

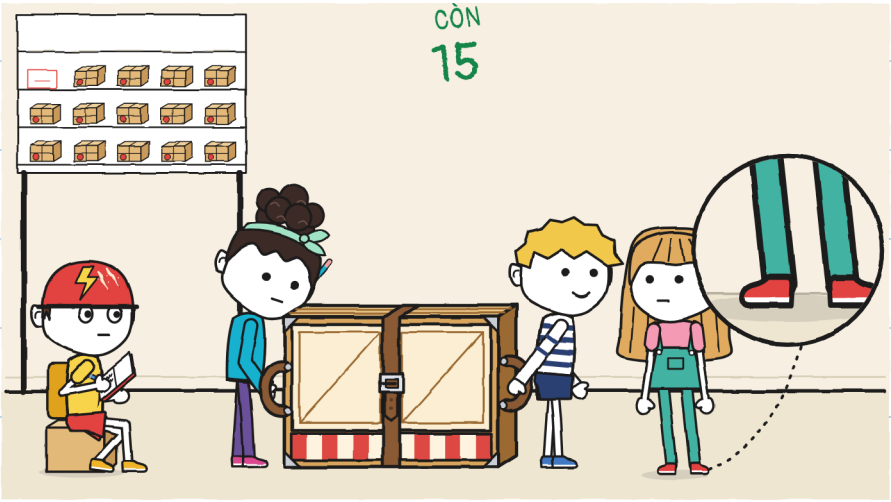
—Tớ đã chỉ một hướng mà chỉ Noa hiểu —Julita nói—.

Rồi tớ nói: "Guni bị lạc".

—Được rồi —tớ nói.

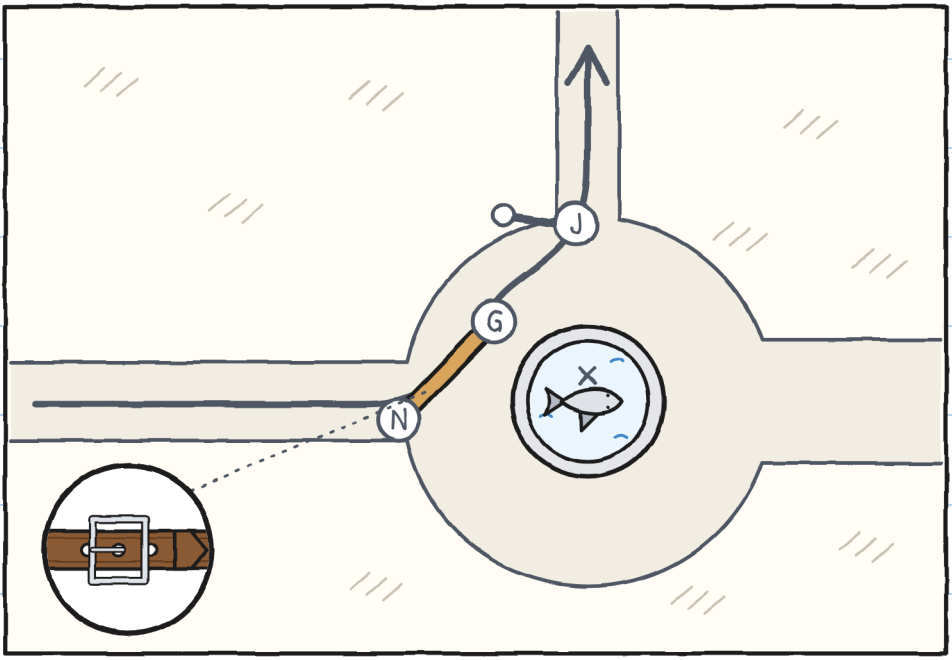
—Con cá thiếu vây nào?

—Bên trái —Julita nói.

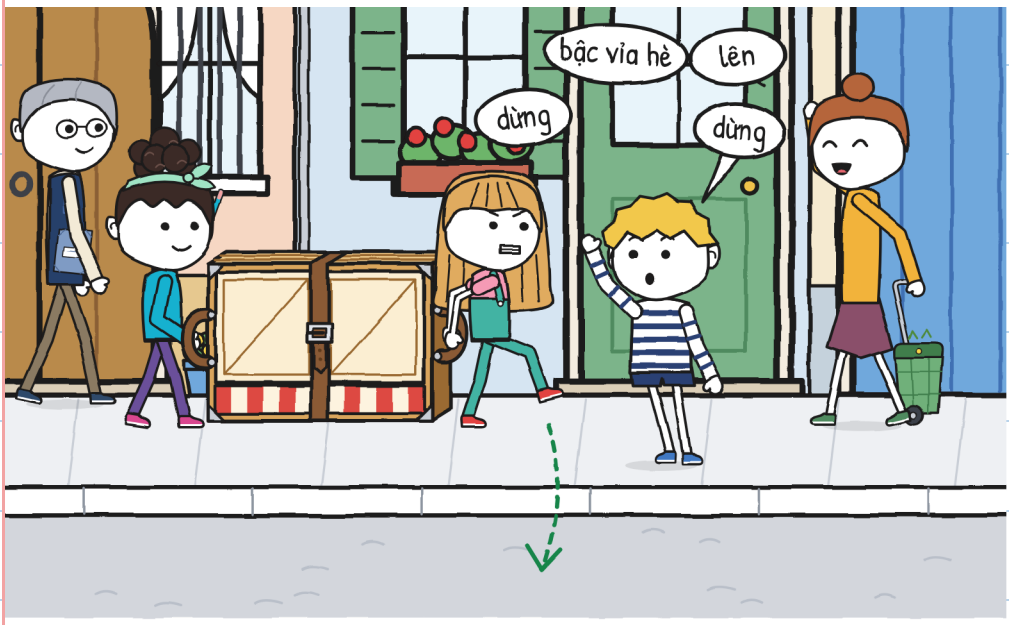

Nhìn chân tớ: đứng yên. —J.

Đoạn một. Noa cài
dây đai vào lỗ thứ hai.
—Năm bước... Rẽ trái!
—Dây đai! —Noa nói.
Bọn tớ rẽ quanh con cá què.
Không một tiếng cạch.

Đoạn hai. Julita và Noa
khiêng. Tớ chỉ đường.
Tớ chỉ đường như thế này:
—Ba bước, dừng, bậc vỉa hè, lên.
Julita đi phía trước, im lặng.
Chân bạn ấy muốn đi đường tắt.

—Mười một phút —Tonio nói.

Tớ lần đầu chỉ đường.

Không phải làm lại gì.

—Cậu đã nói "dừng"

mười bốn lần —Julita nói.

ĐOẠN 2: Guni

11 phút: KHÔNG

"dừng": 15

Tớ không cãi lần nào. —J.

Đoạn ba. Julita và tớ khiêng. Noa chỉ đường.

Noa dừng lại ở ngõ bên kênh.

—Bản đồ đưa bọn mình đến cửa cũ.

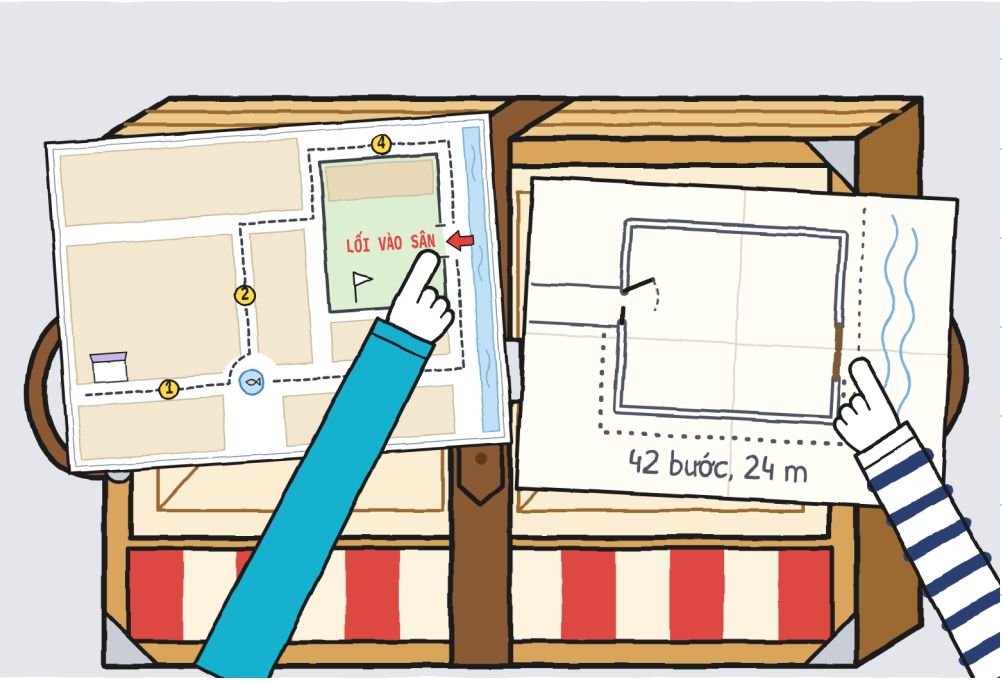

Bọn tớ đặt sân khấu nhỏ xuống đất.

Trước đặt xuống; sau mới bàn.

—Là bản đồ cũ —tớ nói.

Đến cái cổng sắt: 42 bước, 24 mét.

—Mình có nói với cô Irene không? —Julita hỏi.

—Và với các đội khác —Noa nói.

Cô Irene sửa các bản đồ bằng bút dạ đỏ.

Bọn tớ làm lại đoạn ba đến tận cái cổng sắt. Noa chỉ đường, mở lối và báo.

—Dừng! Tớ giữ cánh cổng! Qua đi!

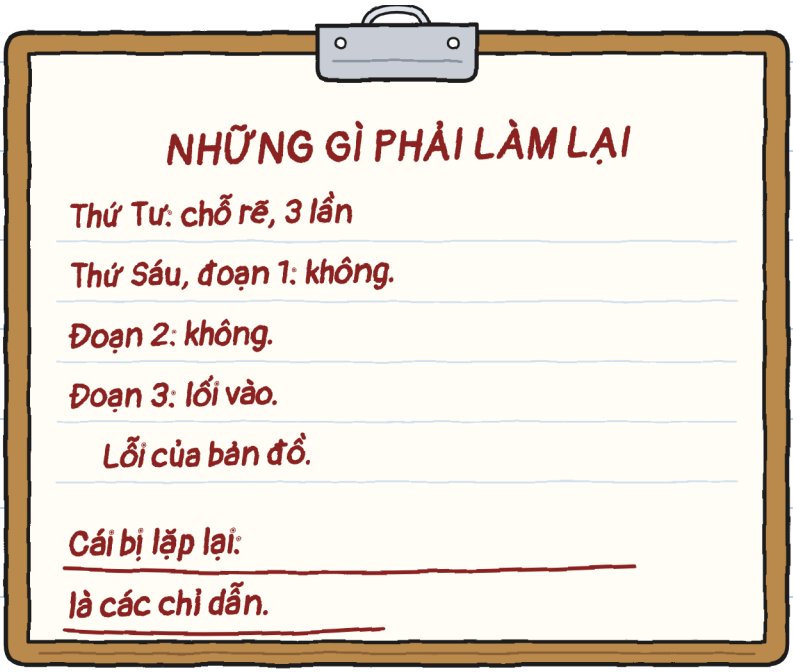
Bọn tớ qua được.

	KHIÊNG	CHỈ ĐƯỜNG	MỞ LỐI	BÁO
góc phố → sân	Guni và Julita	Noa	Noa	Noa: "bàn đồ sai rồi"

Noa điền ô thứ tư.

Noa chống cái cổng. —J.

Tonio cho bọn tớ xem
tờ giấy của cậu ta.

—Câu đó là một ý kiến —Julita nói.
—Là một dữ kiện —Tonio nói.
Tonio đội mũ bảo hiểm và đi.
Kính coong.

Buổi tối, cô Mara cất sân khấu nhỏ. Noa nhìn cái khóa dây.

—Mai ở lỗ thứ ba —Noa nói.

Hôm nay tớ không vạch cái nào.

Tớ đếm được bốn lần bất đồng.

Tớ thắng một lần.

QUYẾT KHI TỚ VẮNG: ||||

QUYẾT KHI HỌ VẮNG: |

Thứ Sáu.

Bất đồng: 4.

Đã nói ra: 4.

Thắng: 1.

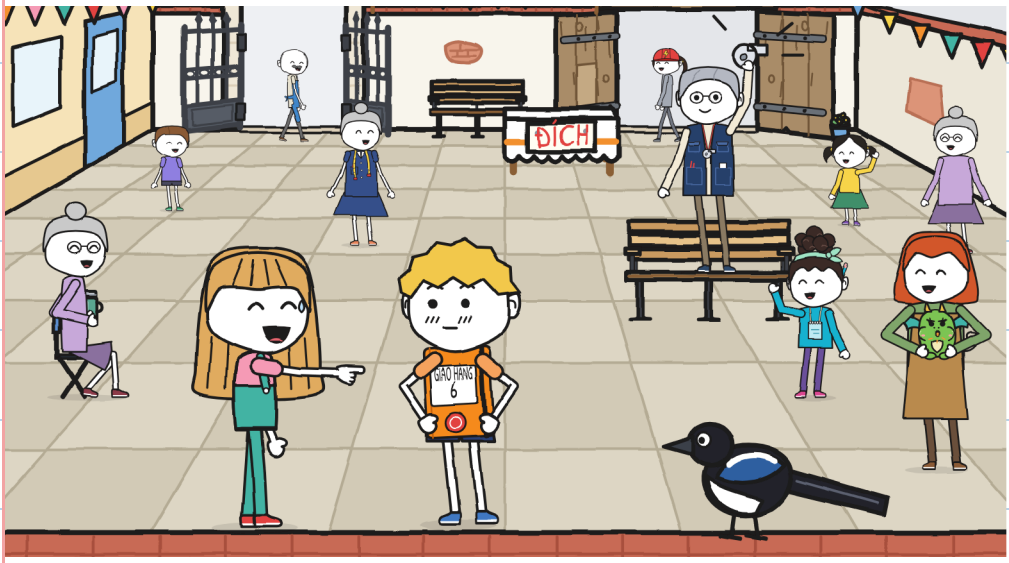

Lần đặt xuống đất, tớ tặng cậu. —J.

CHƯƠNG 5

Về nhất có quan trọng không?

Thứ Bảy tớ mặc áo phông màu cam.
Lúc mười một giờ, cái sân
mở cả hai cửa. Cô Irene nói:
—Mang hàng thì không chạy.

Có năm đội. CHỚP mang một phong bì. Đội hợp xướng, một giá nhạc.

Noa ghi đội của bọn tớ:

—Bọn mình là "Noa + 2" —tớ nói.

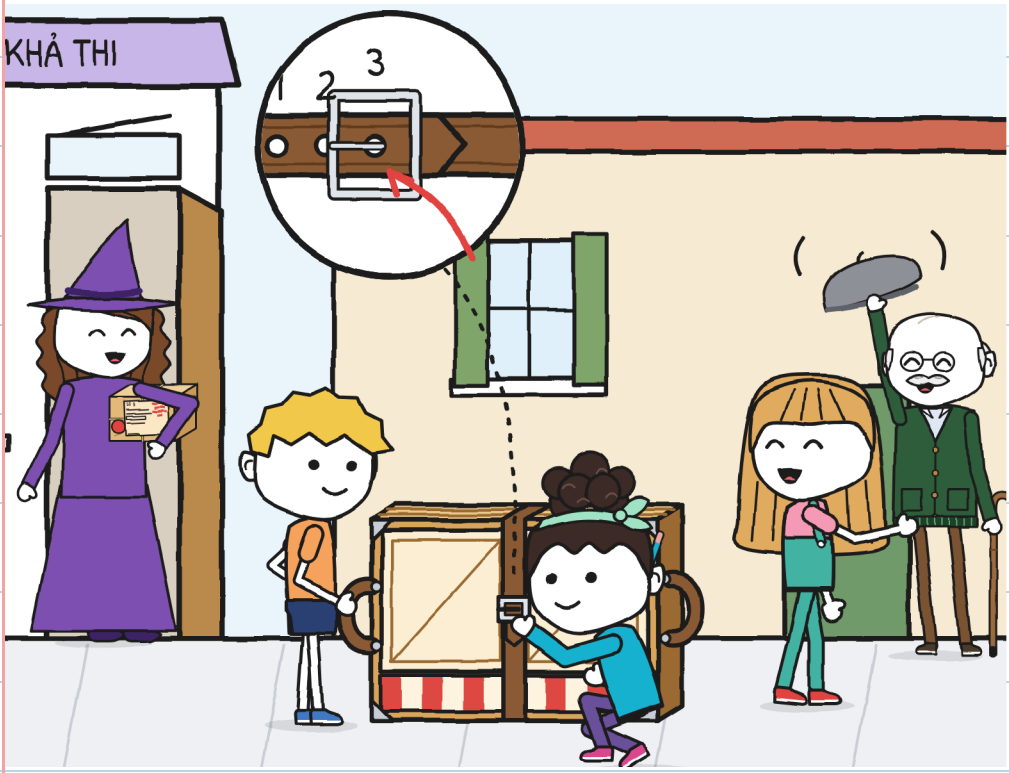
—Tớ là số 2 —Julita nói.

Noa cài dây đai vội. Cạch!

—Đặt xuống —tớ nói.

Noa cài lại dây đai, ở lỗ thứ ba.

Ông Antonio hạ cái mũ nồi: xuất phát.

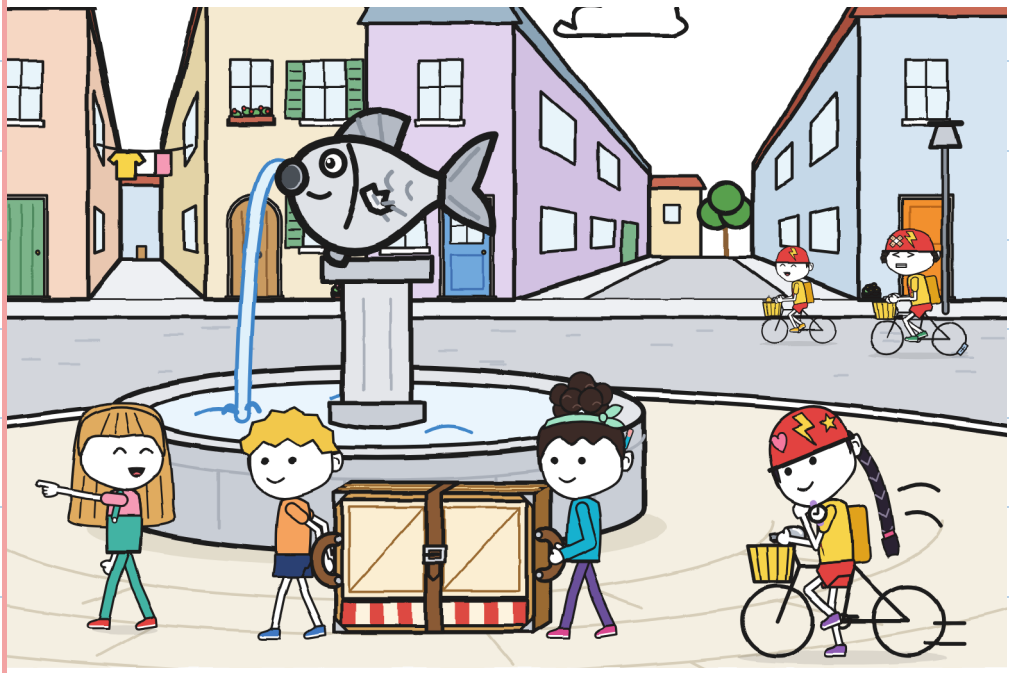
Đoạn một. Julita chỉ đường.

—Rẽ trái.

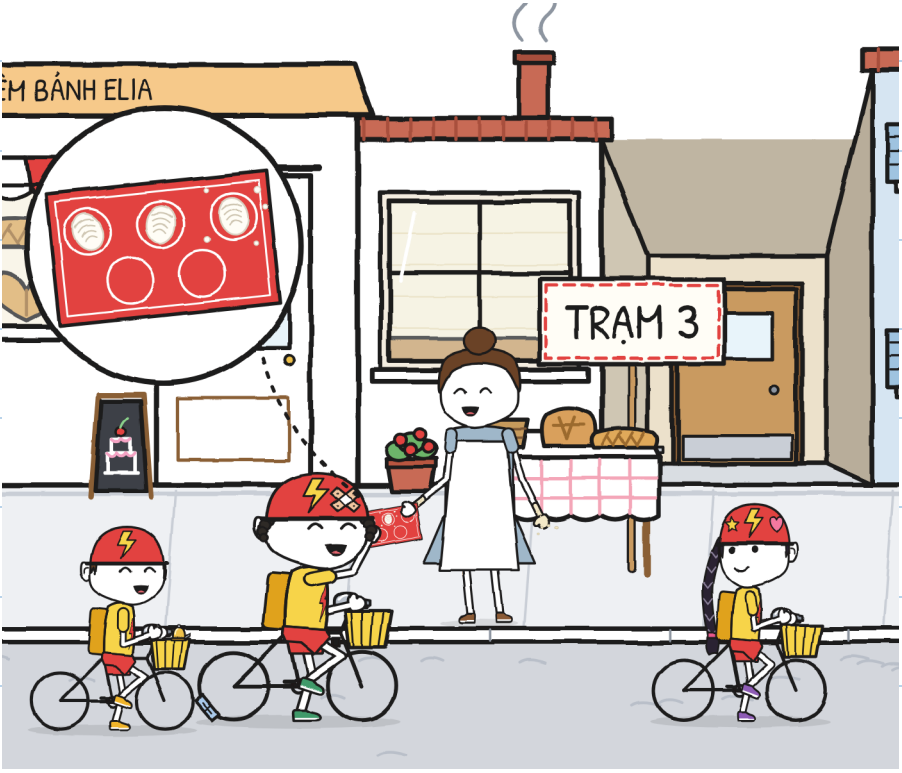
Zoe đến bằng xe đạp. Bạn ấy phanh lại.

—Mấy cậu qua trước đi.

Bọn tớ đi trước hai mươi giây.

Ở mỗi trạm họ đóng dấu vào một cái thẻ. Cô Elia đóng dấu bằng ngón cái dính đầy bột. CHỚP vượt bọn tớ ba lần. Tonio bấm chuông.

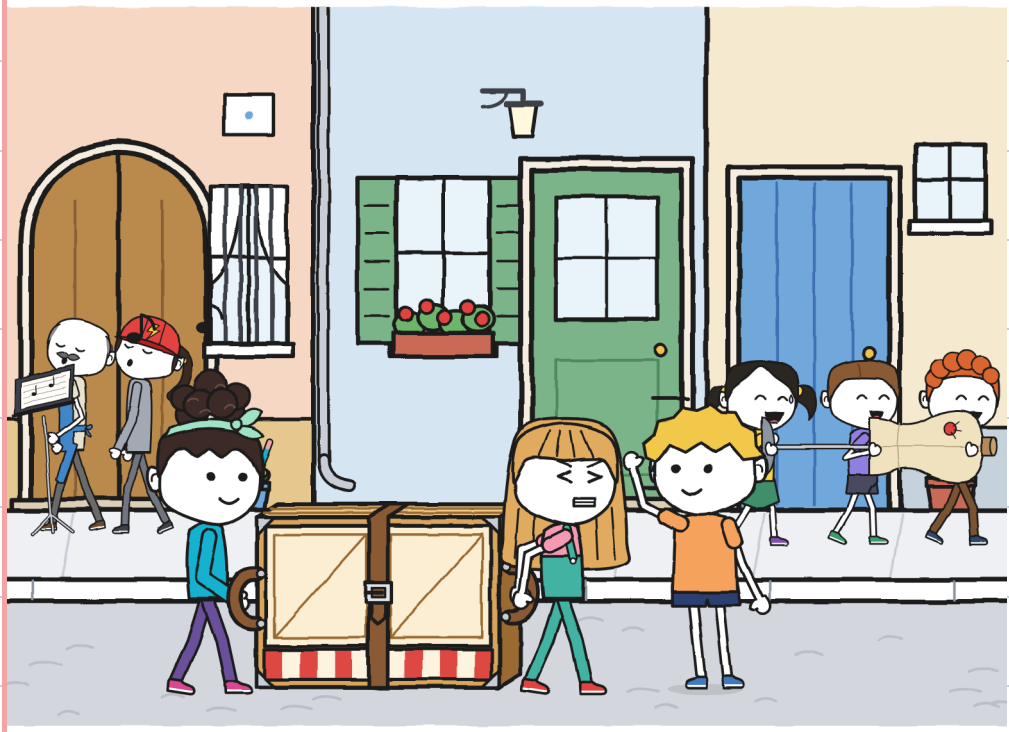

Đội hợp xướng vượt bọn tớ.

—Về nhất có quan trọng không?

—Trên nhãn ghi "đã gấp" —Noa nói.

Julita không chạy. À: một bàn chân bạn ấy lỡ đi trước. Bạn ấy kéo nó lại.

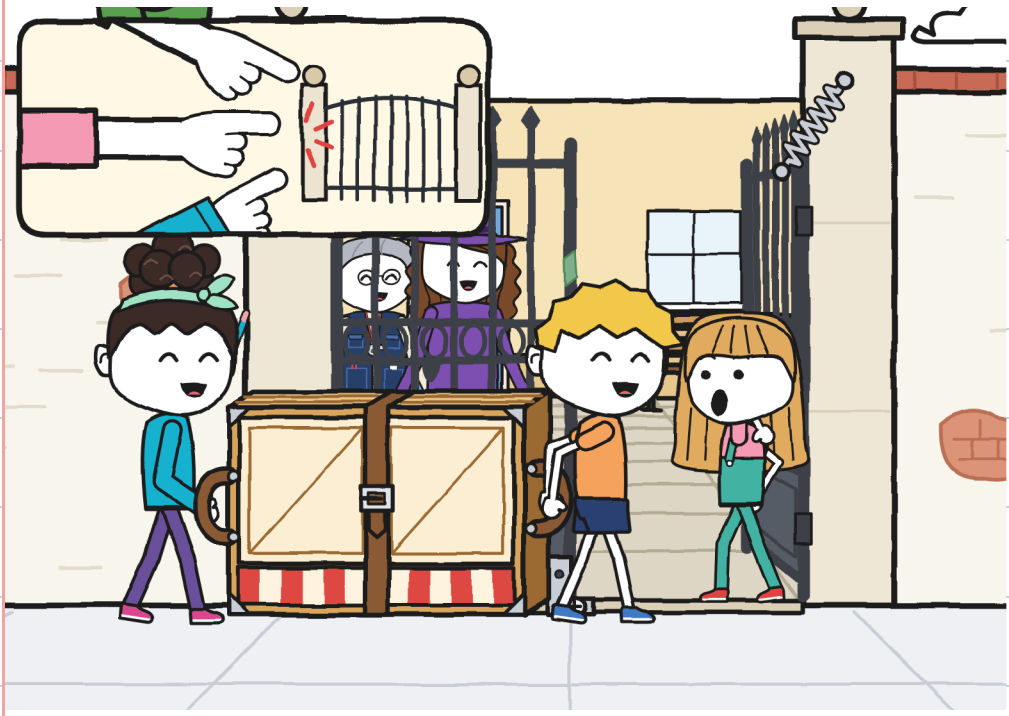
Đoạn ba. Noa chỉ đường đến cổng sắt.

—Ai mở? —Julita hỏi.

Julita giữ cái cổng.

—Dừng! Qua đi!

Bọn tớ qua. Đã gấp. Còn nguyên.

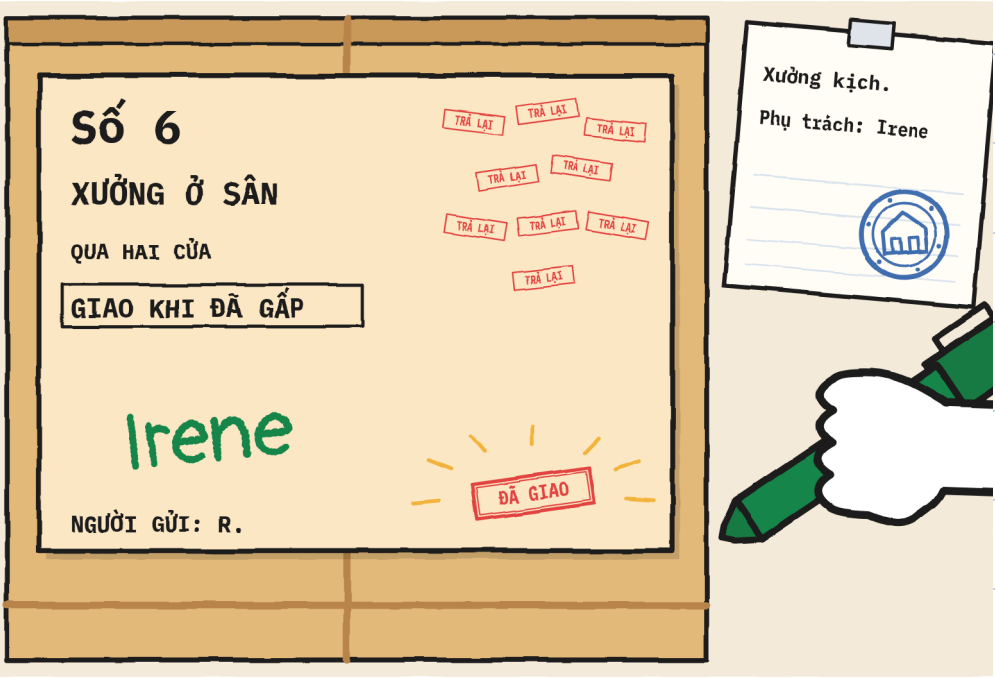

—Bốn mươi mốt phút —Irene nói.

CHỚP mất mười bốn phút.

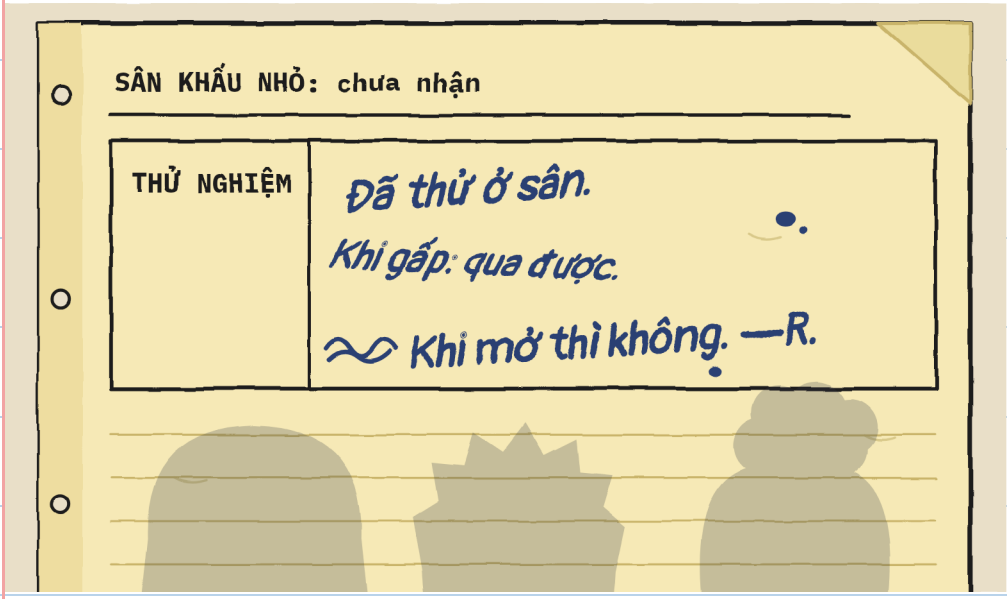
Cô Irene nhìn sân khấu nhỏ đã gấp.

—Dùng được —cô nói. Và cô ký.

Hiện ra chữ ĐÃ GIAO. Không ai viết nó.

Cô Irene mở sổ kiểm kê. Sân khấu nhỏ có một dòng cũ.

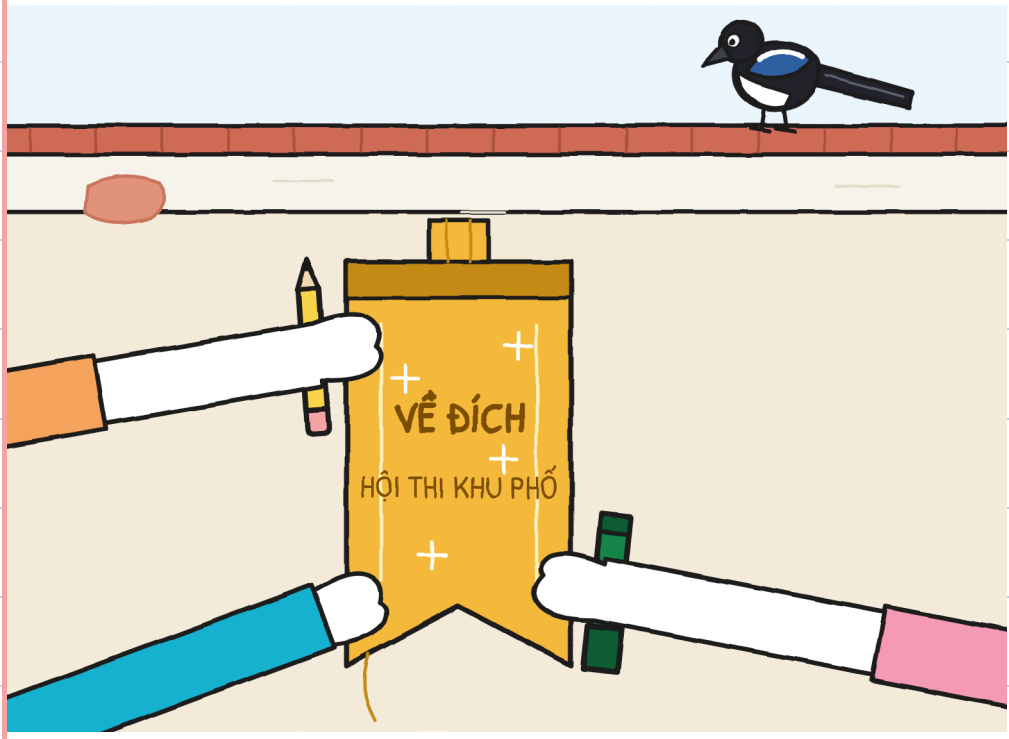

—Từ trước tôi —Irene nói.

R. đã thử sân khấu nhỏ ở cái sân đó.

R. đo cửa. Tớ ghi lại. —J.

CHỚP thắng, không làm lại đoạn nào.

Giải thưởng: một ổ bánh mì của cô Elia.

—Về đích là về chót —Julita nói.

—Là tới được đích —Noa nói.

—Bọn mình dùng lần đầu —Irene nói.

Hai phút để bịa ra một vở diễn.

—Ai muốn nói ít?

Tớ giơ tay.

Mẩu đậu lên một tấm ván.

Bọn tớ diễn một vở. Noa đóng vai tất cả các cánh cửa. Tớ đóng vai gói hàng.
Tớ nói TRẢ LẠI chín lần.
Cả ba bọn tớ vừa. Chật cứng.

Chỉ cần xích sát lại. —J.

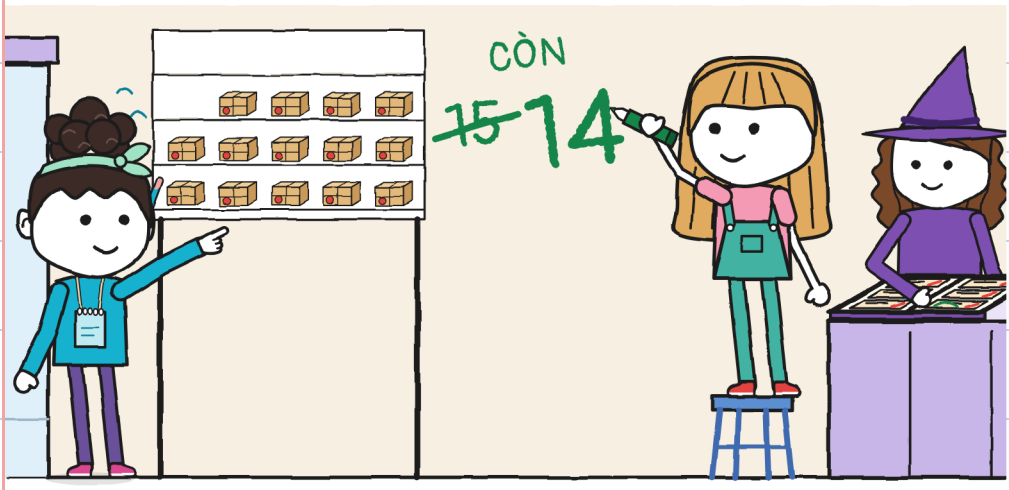
CHƯƠNG 6

Còn lại gì khi phần thi kết thúc?

Bọn tớ quay lại cửa hàng.

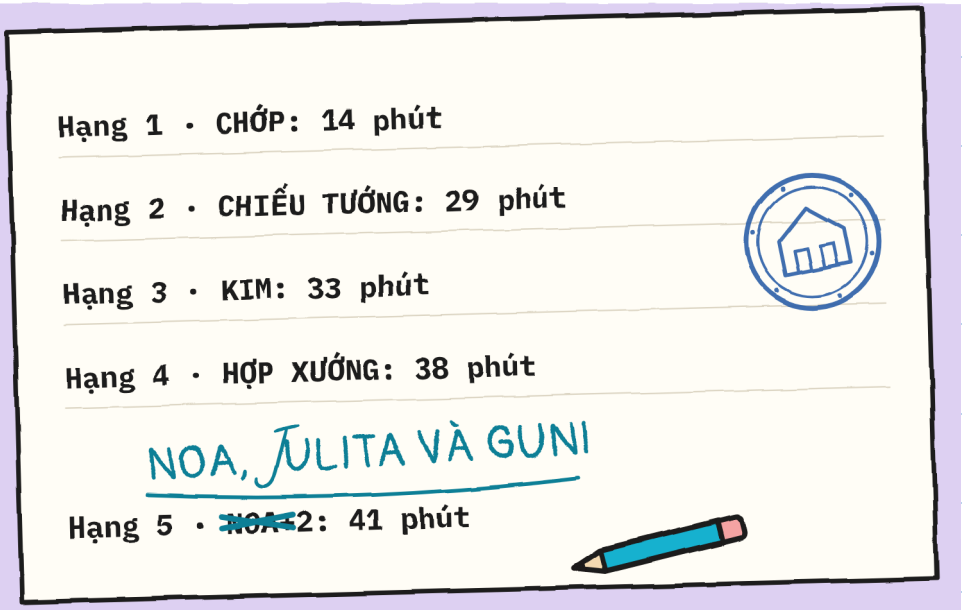
—Cháu được không ạ? —Julita hỏi.

Bạn ấy gạch số 15 và viết 14.

Noa đếm khẽ: mười bốn. —J.

Tonio mang
bảng xếp hạng tới. Tớ ghi lại.

Tớ nhìn hai lần. "Bruno" còn nguyên.

Noa sửa đội mình bằng bút
chì màu ngọc lam.

Tớ thêm một manh mối vào phiếu về R.

—R. đã thử sân khấu nhỏ —Tonio nói.

—Chuông của tớ thì không.

BIẾT VỀ R.

?

R.

manh mối 1–11

12. Thử sân khấu nhỏ.
trước khi gửi đi.
Có trong bảng kiểm kê.

CHƯA XONG: một lời giải thích

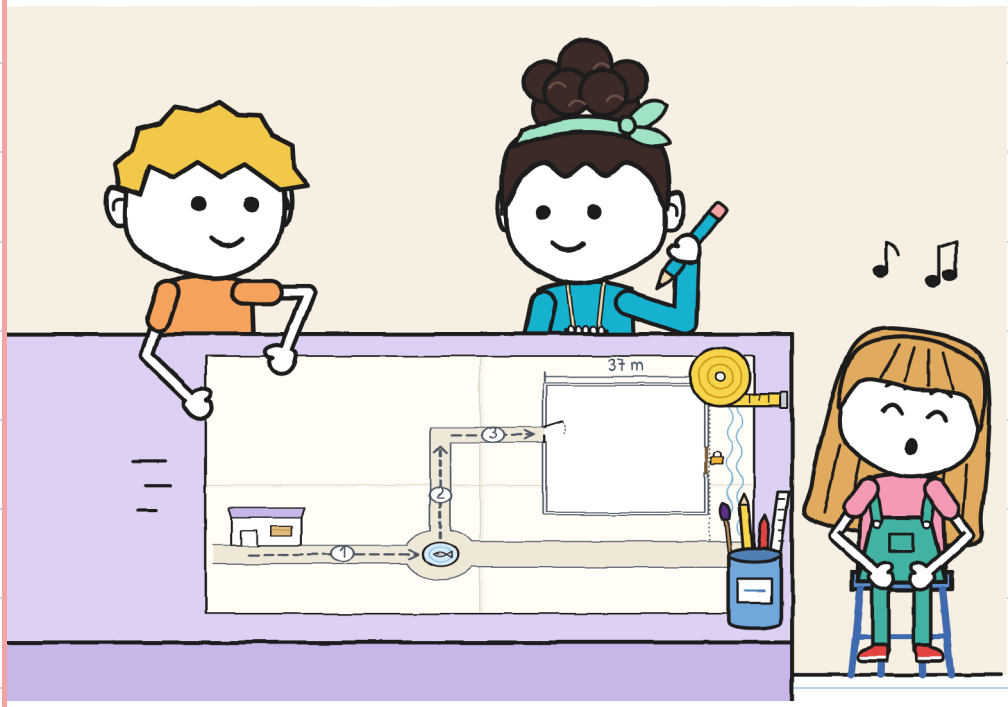
Tớ cũng vậy. —V.

Muộn, nhưng vừa. —E.

Tớ đặt sơ đồ lên quầy.

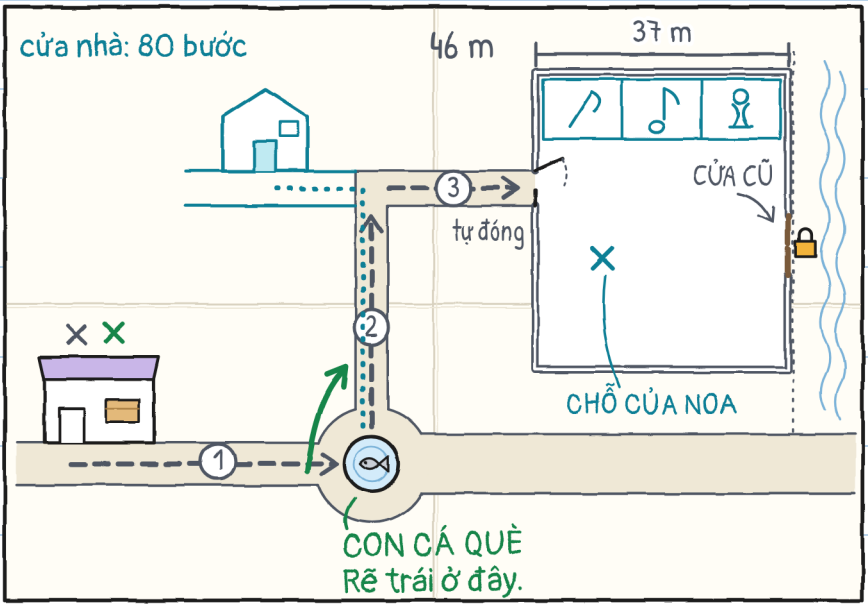
—Thiếu phần của cậu —tớ nói với Noa.

—Tớ vẽ lên đó được không? —Noa hỏi.

Noa thêm con phố của bạn ấy và các bước. Tớ ghi số mét.

SƠ ĐỒ CỦA BA ĐỨA

Hai bạn kể cho tớ chuyện con cá què. Giờ tớ thuộc rồi.

Hay tuyệt. Bọn tớ kể dở. —J.

Julita buộc dải ruy băng vào cổ tay. Nó có những sợi chỉ bung. Bọn tớ dán nó dưới chữ CHUNG.

Cuốn sổ của tớ đóng không chặt bằng. — J.

Noa đọc: "Một hòn đá cũng giữ được cái cổng".

—Một hòn đá thì không nói "bậc vỉa hè" —bạn ấy nói.

Tớ không tẩy các vạch.

Đừng tẩy chúng. Của tớ cả đấy. —J.

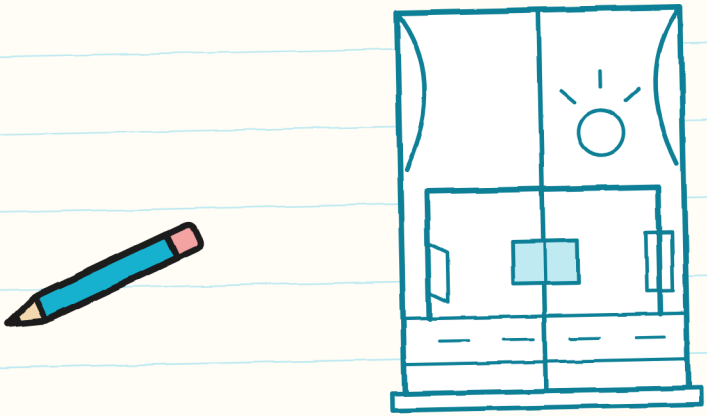
Chủ nhật, lúc bình minh, Noa canh.

Chín giờ bạn ấy mang một mẩu giấy tới.

7:38: sân khấu nhỏ, đã gấp.

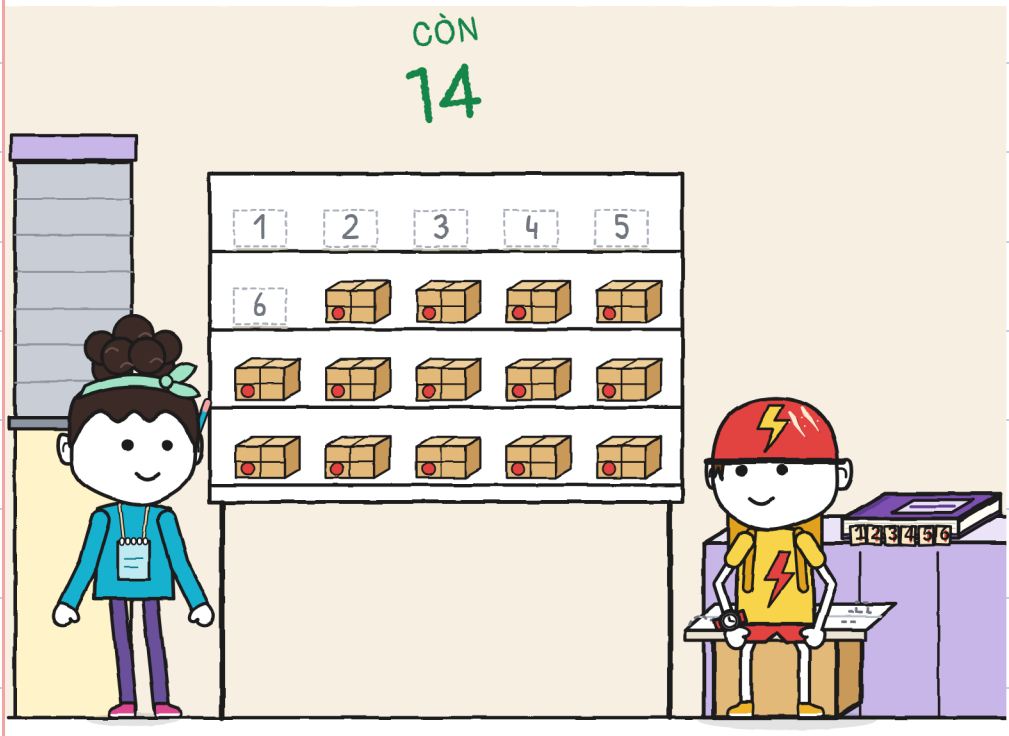
7:44: trời sáng. Nó không nhúc nhích.

7:50: vẫn vậy. Không bước nào.

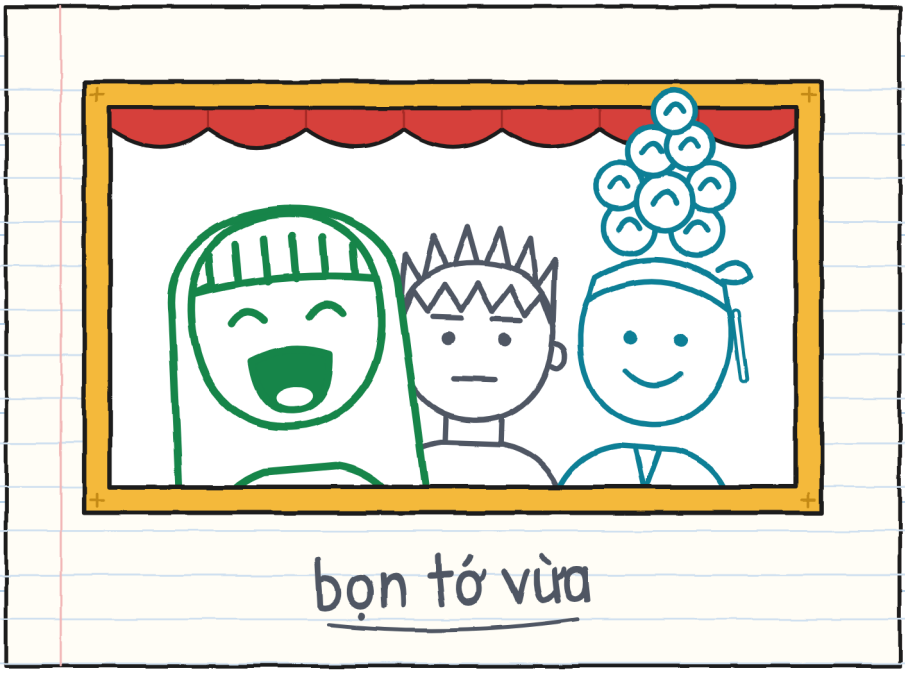

Canh và đếm giỏi hơn tớ. —J.

Cô Mara kéo cửa cuốn lên một chút.
Tớ vẽ cái kệ: mười bốn gói
hàng và sáu chỗ trống.
Noa đứng cạnh cửa.

Để kết thúc, tớ vẽ ô cửa sổ của sân khấu nhỏ, trống không. Mỗi người tự vẽ mình vào trong, bằng màu của mình.

Chung là chung. —J.

Từng đoạn một:

	ĐOẠN	AI KHIÊNG	AI CHỈ ĐƯỜNG	CÁI GÌ PHẢI LÀM LẠI
	Cửa hàng → đài phun nước có con cá què	Guni và Noa	Julita	chỗ rẽ (ba lần)
	Đài phun nước → góc phố	Julita và Noa	Guni	không (nhưng chậm)
	Góc phố → sân	Guni và Julita	Noa	lối vào: bản đồ đã cũ
	Thứ Bảy	cả ba	cả ba, lần lượt	dây đai (lỗ thứ ba)
	Trước bọn tớ	Mara, một mình	không ai	chín chuyến
	R.	?	?	không biết

	KHIÊNG	CHỈ ĐƯỜNG	MỞ LỐI	BÁO
1	Guni và Noa	Julita	Julita	Julita
2	Julita và Noa	Guni	Guni	Guni
3	Guni và Julita	Noa	Noa	Noa

Không ô nào trống. —J.

GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 7

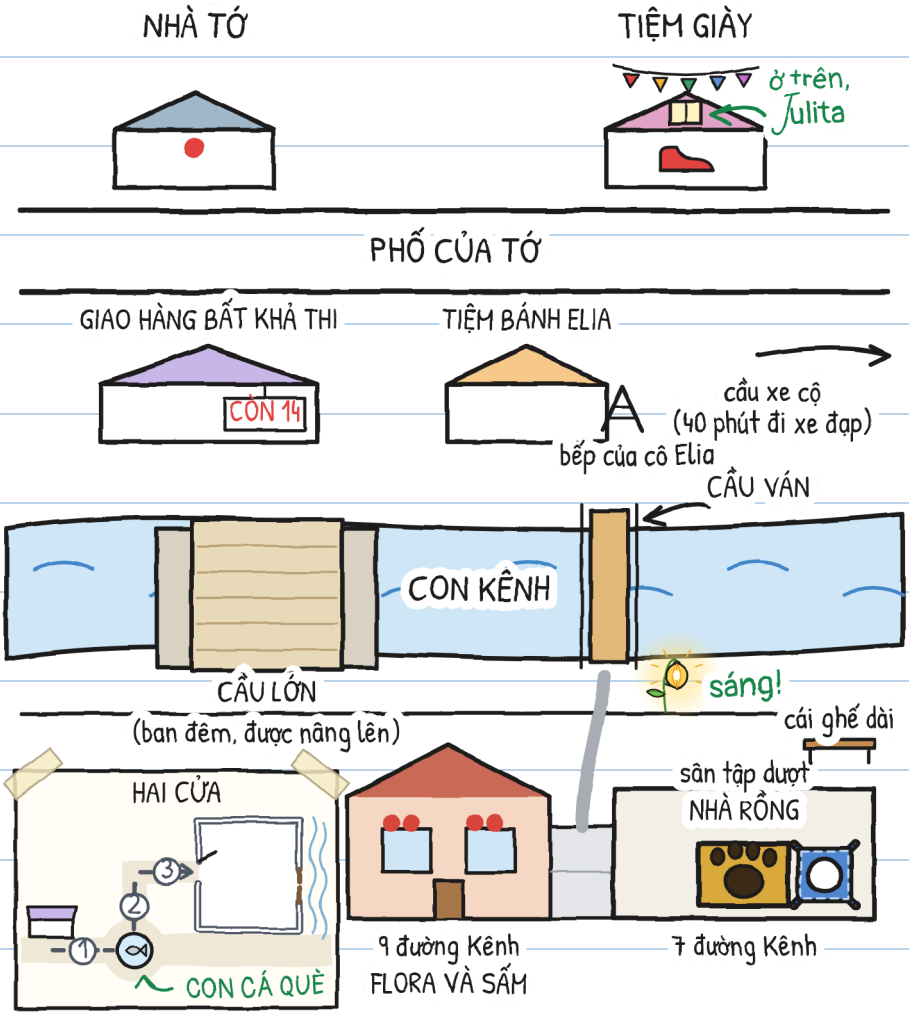
(sắp ra mắt)

Giờ đó tớ đã mặc đồ ngủ.

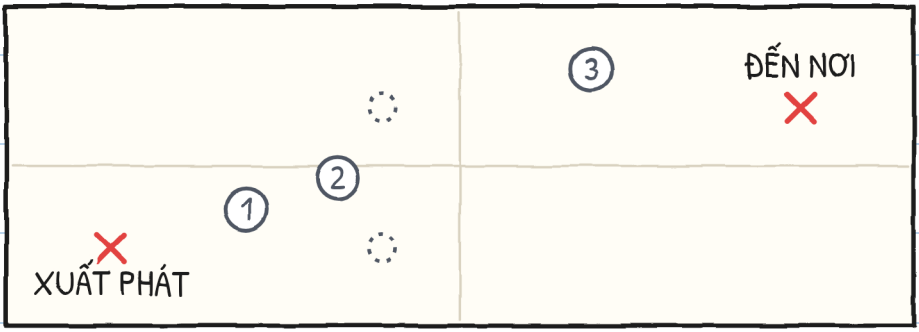
Ai thức, ngoài tớ ra? —J.

KHU PHỐ (phiên bản 6)

CHẶNG ĐƯỜNG CỦA BẠN

Ai khiêng? Ai chỉ đường?

BẢNG ĐO BA

	KHIÊNG	CHỈ ĐƯỜNG	MỞ LỐI	BÁO
đoạn 1				
đoạn 2				
đoạn 3				

Đổi cái tên lặp lại. —J.

MỘT CÂU CHUYỆN, SÁU CỠ

Có sáu cỡ, từ 3 đến 16 tuổi, và hơn 20 ngôn ngữ.

CỠ XXS · PRE-A1
GUNI VIẾT MỘT CHỮ VÀ ĐỂ TRỐNG MỘT CHỖ. CON THẤY CHỮ "CHUNG" KHÔNG?

CỠ XS · A1
Tớ viết đúng một chữ. Tớ để trống nửa trang. Nửa trang ấy không trống nổi một phút.

CỠ S · A2
Ở trang đầu tớ viết một chữ. Tớ để trống nửa trang, phòng khi cần. Nửa trang ấy không trống nổi một phút.

CỠ M · B1
Ở trang đầu tớ viết đúng một chữ. Tớ để trống nửa trang, phòng khi cần. Nửa trang ấy không trống nổi một phút.

CỠ L · B2
Ở trang đầu tớ viết đúng một chữ và để trống nửa trang, phòng khi cần. Nửa trang ấy không trống nổi một phút.

CỠ XL · B2-C1
Tiểu thuyết minh họa · 13+

Các trình độ theo CEFR chỉ mang tính tham khảo.

Mỗi người một cỡ. —J.

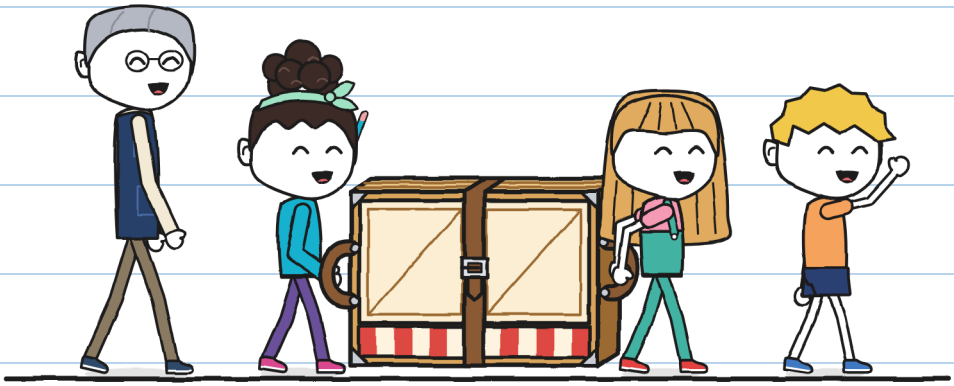
DÀNH CHO GIA ĐÌNH VÀ GIÁO VIÊN

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

KHIÊNG CHUYỂN THẬT: PHẢI LÀM GÌ

1. Trước khi ra đi, hãy xem cả con đường.
2. Một người đi tự do: mở cửa và báo cho mọi người.
3. Tay nắm tay cầm, tránh xa bản lề và chốt.
4. Khi đang mang hàng thì không chạy, không thi với ai.
5. Nếu ai nói "dừng", tất cả cùng dừng.
6. Đặt xuống đất trước. Rồi mới bàn.
7. Thứ lớn thì hai người mở và gấp, cùng một người lớn.

Con dấu CHỈ TRONG TRUYỆN đánh dấu những gì không có thật.

Nếu cậu biết gì, hãy nói trước. —J.